

ΚΑΝΙΑ 15 'Απριλίου 1957

ΕΤΟΣ ΣΤ' ΤΕΥΧΟΣ 12ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. Δραχ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 1.50

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

Χριστός Ἀνάστη ! Νέοι γέροι καὶ κόρες
 ὅλοι μικροὶ μεγάλοι ἐτοιμαστήτε.
 Μέσα στὲς ἐκκλησιᾶς τὲς δαφνοφόρες
 μὲ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς συμμαζωχτήτε.
 Ἀνοιξατε ἀγκαλιὲς εἰρηνοφόρες
 ὀμπροστὰ τοὺς Ἁγίους καὶ φιληθήτε.
 Φιληθήτε γλυκὰ χεῖλη μὲ χεῖλη
 λέστε «Χριστὸς ἀνάστη» ἔχθροι καὶ φίλοι.

Δ. ΣΟΛΩΜΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ Γάλλος φιλόσοφος Ρουσσώ ἔζησε πολλά χρόνια στὴν Γενεύη. Σήμερα λοιπὸν οἱ περισσότεροὶ κάτοικοι στὴν ἐλβετικὴ αὐτὴ πόλι ἰσχυρίζονται —κυρίως γιὰ λόγους ἐμπορικοὺς— ὅτι ὁ μεγάλος φιλόσοφος ἔμεινε ὡς νοικάρης στὸ σπίτι τους.

Τὸ γεγονός αὐτὸ ἔδωσε ἀφορμὴ σ' ἓναν Ἑλληνα ταξιδιώτη νὰ πειράξῃ τσονχτερά μιά Ἑλβετὸ οἰκοδέσποινα.

Μόλις λοιπὸν ἔφτασε στὴ Γενεύη, ὁ Ρωμηὸς μας ζήτησε νὰ νοικιάσῃ ἓνα ἐπιπλωμένο δωμάτιο.

—Εὐχαρίστως διαθέτουμε τὸ δωμάτιο πού ζητᾶτε τοῦ εἴπε γελαστὴ ἡ οἰκοδέσποινα. Θὰ ἔχετε μάλιστα τὴν ἐξαιρετικὴ τύχη νὰ μείνετε ἐκεῖ ἀκριβῶς πού κατοικοῦσε κι' ὁ Ρουσσώ.

—Ἀλήθεια; ἔκανε ὄχι καὶ τόσο ἐνθουσιασμένος ὁ Ρωμηὸς.

—Βεβαίωτα! Καὶ μάλιστα δὲν ἄλλαξε τίποτε ἀπὸ τότε, δηλαδή ἀπὸ ἐδῶ καὶ 150 χρόνια!

—Ἀστειεύεσθε;

—Καθόλου διαμαρτυρήθηκε ἡ οἰκοδέσποινα.

Καὶ τὸν ὠδήγησε σ' ἓνα ἀπλὸ καὶ κοινὸ δωμάτιο.

—Κυτιᾶτε καὶ τὸ γραφεῖο! τοῦ εἶπε. Ἐδῶ ἔγραψε τὸ μεγάλο του ἔργο. Τὸ «Κοινωνικὸ Συμβόλαιο»!..

—Τί μοῦ λέτε! Ὅστε ἔτσι λοιπὸν;...

—Μάλιστα. Ὅριστο καὶ τὸ συρτάρι ὅπου ἔβαζε ε' ἀσπρόρουχά του!

—Μπᾶ! Περιεργον!...

—Νὰ κι' ἡ πολυθρόνα του, τὸ ρολόι τοῦ τοίχου, τὸ κρεβάτι του, ὅλα ὅπως ἦσαν τότε!

Ὁ Ρωμηὸς δὲν βίασται πιά καὶ τὴ ρώτησε:

—Δὲν μοῦ λέτε ὅμως, τὰ σεντόνια τουλάχιστον τ' ἄλλαξαν ἀπὸ τότε;...

Ἡ οἰκοδέσποινα ἔμεινε μ' ἀνοικτὸ τὸ στόμα, κι' ὁ Ρωμηὸς μας τὸ ἔστριψε γρήγορα, χωρὶς πολλὰ διατυπώσεις..

Δὲν τὸ ἤξερε

Μιὰ μέρα, ὁ Ἀλφὸνς Ἀλλαις, μπῆκε μὲ ὕφος περίλυπο σὲ κάποιο μικρὸ καφενεῖο ὅπου συνητᾶτο μὲ τοὺς φίλους του. Ὅλοι φυσικὰ τὸν ρώτησαν τί τοῦ συνέβαινε καὶ ἦταν τόσο λυπημένος.

—Ἀχ, ἀπάντησε ὁ Ἀλλαις, δὲν τὸ μάθατε λοιπὸν; Πέθανε ὁ Κουρτελὶν!

Ὁλόκληρη ἡ παρέα λυπήθηκε γιὰ τὸ δυσάρεστο νέο.

Ἀρχισαν τότε νὰ συζητοῦν γιὰ τὸ περίφημο πνεῦμα τοῦ Κουρτελὶν ὅταν ξαφνικὰ ἀνοίγει ἡ πόρτα καὶ ὁ περίφημος εὐθυμογράφος ἐμφανίζεται πρὶν προφθάσῃ κανένας νὰ μιλήσῃ, φωνάζει ὁ Ἀλλαις:

—Σιωπὴ! Οὔτε λέξι! Δὲν ξέρετε τίποτα ἀκόμα!

ΠΑΝΤΕΛΙΔΑΚΗΣ ΒΥΑΓΓ.

Ζ' Β. Γ. Ἀρρ. Ρεθύμνης.

Ὁ Φρειδερίκος ὁ Μέγας δταν ἦταν βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, ἐνδιαφερόταν πάρα πολὺ γὰ τοὺς στρατιῶτες του. Κάθε ἓνα ἐγνώριζε προσωπικὰ καὶ ἤξερε πόσα χρόνια εἶχε κάμει στὴν ὑπηρεσία του ἀπὸ ποῦ καταγόταν κλπ. Γιὰ νὰ τὰ μάθῃ φυσικὰ ὅλα αὐτὰ χρησιμοποιοῦσε τὴν ἐξῆς τακτικὴ. Σὲ κάθε στρατιῶτη πού κατατασσόταν στὸν στρατὸ του ὑπέβαλλε τρεῖς ἐρωτήσεις μὲ τὴν ἴδια πάντοτε σειρά. Δηλαδή τὸν ρωτοῦσε: 1) Πόσων χρόνων εἶσαι; 2) Πόσον καιρὸ ἔχεις κάμει στὴν ὑπηρεσία μου; καὶ 3) Εἶσαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν πληρωμὴ καὶ τὴν περιποίησι πὺ σοῦ γίνεται;

Κάποιος λοιπὸν νεαρὸς Γάλλος εἶχε τὴν κακὴ ἐμπνευσι νὰ καταγαῖ στὸν στρατὸ τοῦ Φρειδερίκου χωρὶς νὰ ξέρῃ λέξι γερμανικά. Τὸ μόνο πού εἶχε μάθει ἀπὸ τὰ γερμανικά ἦταν οἱ τρεῖς ἀπαντήσεις πού ἔδιναν κάθε φορὰ οἱ νεοσύλλεκτοι στὸν Φρειδερίκο. Τὶς εἶχε μάθει μὲ τὴν σειρά πού πάντοτε ἐλέγοντο. Γιὰ κακὴ του τύχη ὅμως ὁ βασιλεὺς ἄλλαξε τὴν σειρά τῶν ἐρωτήσεων, καὶ ρώτησε τὸν Γάλλο: Πόσα χρόνια ἔχεις κάμει στὴν ὑπηρεσία μου; Καὶ ὁ δύστηνος νεαρὸς πού δὲν εἶχε ἰδέα γερμανικά νόμισε πὸς τοῦ ὑπέβαλε τὴν α' ἐρώτησι καὶ ἀπήντησε: 21 χρόνο. Ὁ βασιλεὺς ἔκπληκτος ὁ βασιλεὺς τότε πόσον ἐτῶν εἶσαι; Ἐξῆ. Τότε ξαναλέει ὁ βασιλεὺς, ἡ ἐγὼ ἢ ἐσὺ εἶμαστε τρελλοί. Καὶ τὰ δυὸ ἀπαντᾶ ὁ νεαρὸς γάλλος πού νόμισε ὅτι εἶχε ἀπαντήσει ἐντελῶς σωστὰ στὶς ἐρωτήσεις τοῦ βασιλεῖ.

ΝΙΚΗ ΚΟΥΡΚΟΥΛΟΥ

Ha Γ.Θ.Ρ.

—==

Κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον τοῦ 1825 οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Κολοκοτρώνη τὸν καταδίκασαν δ' ἂν νύτταν φορᾶν εἰς ἔξορίαν. Ἐντὸς ὀλίγου ὅμως ὁ Ἰμπραὴμ ἀπειλεῖ τὴν Πελοπόννησον καὶ ὁ λαὸς ἀπαιτεῖ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ γενναίου στρατηγοῦ. Ὁ μεγαλόψυχος Κολοκοτρώνης, ἐμπρὸς εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος πνίγει τὸ τὸσον δίκαιον παράπονόν του καὶ δέχεται νὰ προσφέρῃ πάλιν τὰς ὑπηρεσίας του. Μέσα εἰς τὸν ναόν, ὅπου ἐψάλλη ἡ δοξολογία διὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του, εἶπε τὰ ἀκόλουθα, πού ὁμιλοῦν τὸσον πάραστατικῶς διὰ τὴν ὑπέροχον χριστιανικὴν του μεγαλοψυχίαν καὶ συγχωρητικότητα:

— Πρὶν ἔβγω στ' Ἀνάπλι, ἔρριξα στὴ θάλασσα τὰ πικρὰ τὰ περισμένα. Κάνετε καὶ σεῖς τὸ ἴδιο...»

ΔΑΣΚΛΛΑΚΗΣ ΑΝΔΡ.

Τάξ. Ζ Αον Γ.Α.Ρ.

ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ

Πάσχα! Ἐορτῶν ἑορτὴ καὶ Πανηγυρὶς Πανηγύρεων. Εὐρέθη κενὸς ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐγένισεν ἡ πλάσις ὅλη ἀπὸ τῆς χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως του. Μέσα ἀπὸ τὸ ζοφερὸ σκοτάδι τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀμαρτίας ἔλαμψε ξαφνικὰ τὸ ἀληθινὸ φῶς ποῦ ἐπέπρωτο νὰ λούσῃ καὶ νὰ κλεῖσῃ εἰς τὴν θεία ἀγκαλιά του τὴν ὀκνημένην ὀλόκληρον. Καὶ εἶχε ἀνάγκη τοῦ θείου αὐτοῦ Φωτὸς ἡ ἀμαρτωλὴ ἀνθρωπότης.... Ὁ ἄνθρωπος ἐπλόσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ «κατ' εἰκόνα αὐτοῦ καὶ καθ' ὁμοίωσιν» μέσα εἰς τὴν Παράδεισον τῆς Τρυφῆς. Κι' ὅμως ὁ ἄνθρωπος παραινόμενος ἀπὸ τὸν πονηρὸν κι' ἀπὸ τὴν ὀλεθρίαν πολλάκις ἀνθρώπινον φιλοδοξίαν παρῆβη εὐθὺς ἀμέσως τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου. Ἡ σκιά τοῦ πρωπατορικοῦ ἀμαρτήματος ἐπέεξε τὰ στήθη τῶν ἀνθρώπων, ἡ διαφθορά ἀπλώσθη τοὺς φρικτοὺς πλοκάμους τῆς καὶ ἀγκάλιαζε τοὺς πάντας καὶ ἡ ἀνυπαρξία ἔστεινε ὑποῦλλα τὰ δύχτις τῆς μέσα εἰς τὰ ὁποῖα ἐπεφταν — ὅλοεν ἀυξανόμεναι — αἱ μονάδες τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ὡσπου ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Πατρὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθε νὰ σταματήσῃ τὸ κατακλυσμὰ τοῦ ἀνθρώπινου γένους εἰς τὸν βόρβρον, τὴν λάσπην καὶ τὴν ἀφάνειαν. Οἱ δυσκολίες ποῦ ἀντιμέτωπος δὲν ἴδεν ἐμπόδισαν εἰς τὸ ἔργον του τὸ ὕψηλόν. Ἐρραπίσθηκε, ἐβασανίσθηκε, ἐγένετο ὄνειδος τῶν ἀνθρώπων, ἐδοξίμασε τὴν φρικτὴν θανάτου. Ἐθανάτωθη μὲ τὸν πλέον ἀτιμωτικὸν θάνατον σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς φοβερώτερους κακούργους. Κι' ὅμως ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν προσήυχετο διὰ τοὺς δημίους του λέγων: «Πάτερ ἄφεες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσι» καὶ ἐσυγχωροῦσε τὸν ἐγκληματιὰν διὰ τοῦ λόγου του «ἀληθῶς σοὶ λέγω, ἀπὸ σήμερον εἶ μαζί μου ἐν τῷ Παράδεισῳ»..

Ἡ χαρμόσυνη εἴδησις τῆς Ἀναστάσεως ἔφθασε ἕνα πρωτὶ καὶ οἱ ἐξαισιεῖς ψαλμωδίες τῶν ἀοράτων ραψωδῶν ἐγένισαν τὴν Πλάσιν. Οἱ μελωδικοὶ ἦχοι τῶν παιάνων ἐδόνησαν τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ διὰ μέσου τῶν αἰθέρων ἔφθασαν εἰς τὰ πέρατα τοῦ Σύμπαντος. Ἀπὸ τὸ ζοφερὸ σκοτάδι τοῦ Τάφου ξεπήδησε αἴφνης ὁ ὑπέροχος ἥλιος καὶ τὸ ζωογόνο φῶς του ἀγέλλιασε ὅλη τὴ Φύσιν. Δὲν ἦταν ἀπλῶς μιὰ χαρούμενη εἴδησις ἢ εἴδησις τῆς Ἀναστάσεως

τοῦ Κυρίου. Ἦταν καὶ ἰσοῦς φῶς, ποῖο μεγαλειώδες, ποῖο ἐπιβλητικόν. Ἦταν ἡ Νίκη τῆς Ζωῆς καὶ ἡ ἤττα τοῦ Θανάτου. Ἐνας νέος δρόμος ἠνοιγετο τώρα ἀπὸ τὸν Θεῖον Τάφον δι' ἐκείνους ποῦ ἤθελον νὰ ἀκολουθήσουν τὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ. Ἐνας νέος δρόμος ποῦ μπορεῖ μὲν νὰ ἦτο δύσβατος καὶ ἀνηφορικὸς, πλὴν ὅμως κάπου θὰ ἔστριβε διωσθήποτε νὰ συναντήσῃ τὴν Λεωφόρον τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς γαλήνης. Μπορεῖ σὴν ἀρχὴν νὰ ἦταν ἕνας Γολγοθᾶς, μὰ σὶ τὸ τέλος θὰ ἦτο ἄσπετος — πάντοτε καὶ ἡ χυρὸμένη Ἀνάστασις. Οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ ποιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καὶ γὰρ ἀναπαύσασθε ὑμᾶς» ξανακούστηκαν τώρα σὰν οὐράνιος εἴδησις τῆς παγκοσμίου εὐδαιμονίας καὶ γαλήνης. Τὸ οὐράνιο Φῶς ποῦ ἐλύθη ἀπὸ τὸ σκοτάδι τοῦ Τάφου ἐθαίρμανε τὴν ἀμαρτωλὴ ἀνθρωπότητα. Μία ἀπεραντὴ γαλήνη καὶ εὐτυχία ἀπλώθη εἰς τίς ψυχὰς ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐλούσθησαν εἰς τὸ ἅπλετο Φῶς τοῦ ἡλίου τοῦ Τάφου, μιὰ γλυκεῖα θαλπωρὴ ποῦ ἦταν ἡ θαλπωρὴ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀγάπης. Πρότερον ἐπλανῶντο εἰς τὸ βαθύ σκοτάδι τῆς ἀνυπαρξίας καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ πολυκυμάντου Κόσμου μετὰ βήματος κλονιζομένου καὶ ἀσταθοῦς. Τώρα εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἢ ὁποῖα ἐκαθαρίσθη ἀπὸ τὴν ρύπον τοῦ παρελθόντος ἐλύθη φῶς ἐκ τῶν ἄνω. Καὶ αὐτὸ τὸ φῶς τοὺς ἔκαμε νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ἀλήθειαν τῆς ὁποίας μὲχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς δὲν ἐγνώριζον, τοὺς ἔκαμε νέους ἀνθρώπους ὡσὰν νεογεννηθέντας... Περνοῦν οἱ αἰῶνες, οἱ μῆνες φεύγουν κι' ἔρχονται, οἱ γενεαὶ διαδέχονται ἢ μιὰ τὴν ἄλλη καὶ κάθε ἔτος τὸ Θεῖον Φῶς τοῦ Τάφου φωτίζει τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν προφυλάσσει ἀπὸ τὴν πλάνην καὶ τὴν καθοδηγεῖ σὴν ἀλήθειαν. Ὁ παντοκράτορ τοῦ χρόνου δὲν κατόρθωσε κι' οὔτε θὰ κατορθώσῃ νὰ μοιώσῃ τὴν λαμπρότητά του. Πάντοτε θὰ λάμπῃ καὶ θὰ φωτίζῃ τὴν κατοπινὴν ἀνθρωπότητα, τὴν ὁποῖαν θὰ ὀδηγῇ εἰς μιαν ζωὴν καλυτέραν, εἰς μιαν ζωὴν χριστιανικὴν.

ΠΟΛΥΡΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Τάξ. Ζγ' Πρακτικοῦ

Β. Γ. Α. Χ.

ΠΟΙΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΣΥΝΤΕΛΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΚΟΠΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΥ

Πλείστοι είναι οί παράγοντες, οἵτινες συντελοῦν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν καθόλου πρόοδο τοῦ ἀνθρώπου καὶ οὕτω καθιστοῦν αὐτὸν τέλειον εἰς τὴν κοινωνίαν. Τοὺς παράγοντας αὐτοὺς θὰ παρατάξῃ ὁ ἄνθρωπος ἔμπροσθέν του ἵνα κατόπιν ἐλεύθερος βαδίσῃ τὸν δρόμον ὅστις θὰ τὸν φέρῃ πρὸς τὴν νίκην καὶ τὴν εὐτυχίαν.

Ὅπως τοῦ κάθε ἀνθρώπου οἱ παράγοντες μὲ τοὺς ὁποίους θὰ δυνηθῇ νὰ νικήσῃ τὴν ζωὴν καὶ τὰς πλείστας ὄσας ἐκδηλώσεις τῆς εἶναι πολλοί, οὕτω καὶ τοῦ κάθε τελειοφοίτου μαθητοῦ οἱ παράγοντες οἱ ὁποῖοι θὰ τὸν οδηγήσουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν παντὸς ποθητοῦ σκοποῦ εἶναι πολλοὶ καὶ ποικίλοι. Ἀπὸ τοὺς παράγοντας αὐτοὺς θὰ ἐκλέξωμεν τοὺς σπουδαιότερους μὲ τοὺς ὁποίους ὁπωσδήποτε πρέπει νὰ εἶναι προικισμένος πᾶς τις ὅστις θέλει νὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας, καθ' ὅσον μάλιστα αἱ σημεριναὶ συνθῆκαι εἶναι κατὰ πολὺ δυσμενεῖς.

Οἱ σπουδαῖοι οὗτοι παράγοντες δὲν εἶναι καὶ πολλοί. Ἐκ τούτων χωρὶς ἀμφιβολία τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ ἐπιμέλεια. Ὁ προικισμένος διὰ τῆς ἐπιμελείας μωθητῆς καθημερινῶς ἐναποθηκεύει μέσα εἰς τὸ μυαλό του τὰ σπουδαιότερα ἐφόδια ἅτινα πρῶτα θὰ ἀντιτάξῃ ἵνα στεφθῇ ἀπὸ τὸν τῆς ἐπιτυχίας στέφανον! Εἰς τὸν ἐπιμελῆ μαθητὴν τίποτε δὲν φαίνεται δύσκολον καὶ ἀκατόρθωτον καθ' ὅσον διὰ τῆς ἐπιμελείας τὰ πάντα δοῦλα γίνονται». Ἡ ἐπιμέλεια ὅμως καὶ ἡ μελέτη, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ χαρακтерίζον ἐκαστον ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ ἐπιτυχίαν καὶ πραγματώσιν τοῦ σκοποῦ του ἔχουν ὡς προϋποθέσεις δύο ἄλλους παράγοντας ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξουν. Οἱ σπουδαῖοι αὗτοι παράγοντες εἶναι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἐπιμονή! Κάθε ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν καὶ μὲ ὑπομονὴν πρέπει νὰ ὑπομένῃ τὰς τόσας δυσκολίας καὶ ἀντιξοότητας τῆς πολυμόρφου καὶ εὐμεταβλήτου ζωῆς! Κατ' ἀρχὰς τὰ πάντα φαίνονται εἰς τὸν καθ' ἕνα ἐξ ἡμῶν δύσκολα καὶ ἀκατανίκητα καὶ ἂν δειλιάσωμεν ἔμπροσθέν των ἀλλοίμονον! θὰ μᾶς παρασύρῃ ὁ χεῖμαρος τῆς καταστροφῆς! Ὅταν ὅμως μὲ ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν κρατήσωμεν τὰς θέσεις μας καὶ τὸ ὕψος μας σὰν γενναῖοι ἀγωνισταὶ δίχως ἄλλο θὰ νικήσωμεν καὶ τὰ ἀδύνατα θὰ γίνουν δυνατά.

Ἄλλος πολὺ σπουδαῖος παράγων τὸν ὁποῖον ἐγὼ τουλάχιστον θέτω εἰς δευτέραν μοῖραν μετὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν μελέτην εἶνε τὸ θάρρος. Διὰ τοῦ πολυθρυσλήτου αὐτοῦ θάρρους πρέπει νὰ εἶναι ἐφοδιασμένος κάθε τελειοφοίτος καὶ ὑποψήφιος ἀνωτέ-

ρας σχολῆς. Πλείστοι τῶν ὑποψηφίων ὁσάκις προσέρχονται ἔμπροσθεν τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου χάνουν τὸ θάρρος των καὶ ἀρχίζουν καὶ τρέμουν μὴ δυνάμενοι νὰ ἀπαντήσουν εἰς τὰς ἐρωτήσεων. Τουναντίον ὅμως ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν θάρρος καὶ μὲ θάρρος καὶ ἀταραξίαν ἐκφράζουν τὰ ἴσα ξέρουν, ἀσφαλῶς ἡ νίκη τοὺς περιμένει διὰ νὰ τοὺς ἀνταμείψῃ μὲ τὸν τῆς ἐπιτυχίας στέφανον! Ὁ κάθε ὑποψήφιος νομίζει ὅτι εἶναι δύσκολον νὰ εἰσαχθῇ εἰς μίαν σχολὴν καὶ πρὶν ἀκόμη νὰ πατήτῃ τὸ κατώφλι τῆς ἔχει κυριευθῆ ἀπὸ τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὸν φόβον. Πόσο ὅμως αἱ σκέψεις του εἶναι λανθασμένα! Λανθασμένα τελείως εἶναι αἱ σκέψεις αὐταὶ διότι—μετὰ βεβαίτητος τὸ λέγω αὐτὸ—τὸ εὐκολώτερον πρᾶγμα εἶναι νὰ εἰσαχθῇ κανεὶς εἰς μίαν ἀνωτέραν σχολὴν ἀρκεῖ ὅμως νὰ εἶναι ἐφοδιασμένος μὲ τοὺς ἀνωτέρω τέσσαρες κυριωτέρους παράγοντας ἧτοι τὴν ἐπιμέλειαν, τὸ θάρρος, τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἐπιμονήν. Καταφανὲς τυγχάνει τοῦτο, διότι ὅπου καὶ ἂν ὀξώμεν τὸ βλέμμα μας θὰ ἴδωμεν ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι εἶναι προικισμένοι μὲ τοὺς παράγοντας αὐτοὺς νὰ προσδεύουν καὶ νὰ εὐδοκίμουν στὴν ζωὴν καὶ ἄλλους οἵτινες στεροῦνται τοὺς πολυτίμους αὐτοὺς παράγοντας νὰ κτυπιῶνται καὶ νὰ παρασύρονται ἀπὸ αὐτήν. Ἡ ἱστορία ἡμῶν γέμει τοιούτων παραδειγμάτων ἅτινα ὡς τηλαυγεῖς φάροι πρέπει νὰ φωτίζουν τὸν δρόμον μας!

Ἀγαπητοὶ συμμαθηταὶ μὴ σᾶς τρομάζουν αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τῶν ἀνωτέρων σχολῶν διότι δὲν εἶναι τίποτε τὸ σημαντικὸν καθὼς καὶ οἱ ἴδιοι ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος θὰ διαπιστώσετε ἀρκεῖ νὰ εἴσθε ἐφοδιασμένοι μὲ τοὺς σπουδαίους παράγοντας τοὺς ὁποίους μὲ ὀλίγας λέξεις ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν.

Ἐμπρὸς λοιπὸν μελέτην καὶ μόνον μελέτην, θάρρος, ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ εἰς τὸ ἔργον σας καὶ ἐντὸς ὀλίγου πρὸς τὴν μερίαν τοῦ ὀρίζοντος θὰ διακρύνετε μιὰ ροδοδάκτυλη αὐγὴ νὰ λάμπῃ διὰ ἐσᾶς!

ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Φοιτητῆς Α. Σ. Ο. καὶ Ε. Ε. Ἀλόφ. Γυμ. Παλαιοχ.

ΠΕΝΝΟΜΑΧΙΕΣ

Μπαίνοντας στην στήλη σας χαιρετώ όλους-ες. Είμαι διατεθειμένος να κατασπαράξω όλα τα μικρόβια του Θ.Ν.Α.Σ. Όσο για τον Τρελλό Αεροπόρο του συνιστώ να προσέχη τις παρατιμονιές και τα κύματα άερος. Προσχωρώ στη συμμαχία του Διγενή.

«Τίγρης»

Προσοχή!!!.. Κάθε Τρίτη και Τετάρτη και από 17.15'—18.15' ακούτε την πρωτότυπη επιθεώρηση «Τά τα τά.., τά τα τα». Έπι μέλεια, προσάρμογή και τραγούδι: Δίλιαν Μ. Έν συνεχεια δέ το άθλητικό πεντάλεπτο της Γ.Γ «Πώς τρέχουμε τά 80 μέτρα σε 1' !!!»

«Μ.Γ = Τ.Γ»

Άπ! έφθασεεε. Είμαι ό τρομερός Άννίβας. Χαιρετώ όλους-ες. Μήν τά βάλετε με έμένα γιατί δέν ξέρω πώς θά ξεμπλέξετε. Θ.Ν.Α.Σ θά σας κάνω την καρδιά νά κήνη έξάτιση.. μοτοσυκλέτας. Γειά σου Ίκαρε. Είσαι διατεθειμένος νά γίνωμε φίλοι ;

«Άννίβας»

Μπα! Ξέρεις και ποδήλατο Γίγα; Ναι αλλά τά πόδια σου είναι άκατάλληλα για ποδήλατο. Μόνον για τηλεγραφόστηλοι κάνουν. Έρωτώ και πάλιν τους Κεραυνόν και Νικολιό έάν θέλουν νά συμμαχήσουμε για νά συντρίψουμε τά άκάρει του Θ.Ν.Α.Σ

«Διγενής»

Πέρνω τό γκρά κι' έρχομαι σιμά σου Διγενή. Ίντά χει νά γενή μ' έκιονα τό Θ.Ν.Α.Σ. Τό κοντό μου συντέκνισα Φροϋ—φροϋ σέ...χαιρετά. Καλά ναι τό δικό σου; Πράσινο αίμα κατέει πράμα;...

«Νικολιό»

Ύποχωρείς Φροϋ—φροϋ βλέπω. Προσχωρώ στο «Βασιλείον της Νίκης» Έρχεσαι μαζί μας; Θά κατασπαράξωμε όλους τους πενναμάχους.

«Luna T. rossa»

Γειά σας πλασμόδια Νικολιό. Τρελλέ Άεροπόρε, Γιάννη Άγιάννη θά προκαλέσω σεισμό και θά γρεμίσω τον Ήλιο νά τον κάνω φράγμα για νά φράξω τον Δούναβη νά πλημμυρίση νά πνίξη τις Φαρμακομύτες τουδ Μπούληδες, τον Σακαβιά. Β...ββ. «άποιοι έρχεται έσο εΐσαι Ίκαρε έλα και κάτσε δμορφα μήν κουνίσω την γη και σε κάνω και κάνεις άνώμαλη προσγείωση.

«Έγκέλαδος»

Luna T. rossa άν ή σελις λεγόταν μπουνομαχίες θά δεχόμουν. Φάντασμα, φαντάσματα δέν υπάρχουν άρα και έσο δέν υπάρχουν. Πράσινο αίμα έπεσε έξω, ίσως έκανες λάθος. Για δώσε μία παράσταση πόλης με τό φάντασμα θά ήταν έξαιρετικά ενδιαφέρον τό θέαμα. Κεραυνέ έββαλα γνώση πρό πολλοϋ. Ρι—φι—φι έπέσεσ γι' αυτό δέν σε χτυποδν.

«Φροϋ·φροϋ»

Έγκέλαδε πρόσεχε σιά λόγια σου. Θά βάλλω τον Τίγρη νά σε φάη. Γειά σου Άννίβα. Τί λές θά πάρουμε την Καρχηδόνα;

«Μπούλης»

Πράσινο αίμα ευχαριστώ, δέν ήταν άνάγκη. Φάτο μόνος σου νά δυναμώσης. Έγώ ξέρεις πίνω μόνο αίμα. Αλλά τό δικό σου προέρχεται από κουτοχορτοφαγιά, δέν είναι έτσι. Όσο για τον Γίγαντα τό όμολογεί και μόνος του ότι τρέχω 100 χλ. στις άνηφόρες Έπομένως δέν

θά δυσκολευτώ στην σύλληψή σου.

«Φάντασμα»

Συμφωνώ Φροϋ-φροϋ. Ποδ όμως νά γίνη ό άγώνας; Δέν πιστεύω στο πεδίο του Άρεως. Έλα στο Βόλλεϋ... ίσως κάνει τό Ίδιοι Πράσινο οΐμα : Άλλο τό όνειρο κι' άλλο τό θαύμα...

«Γίγας»

Συμμαχώ Διγενή. Μήν ξεχνάς όμως ότι είμαι φίλος του Θ.Ν.Α.Σ Άσ κάνωμε κάτι άλλο.

«Κεραυνός»

Νικολιό μου φαίνεται πώς δέν τό σηκώνεις καν τό στιβάνι σου. Γειά χορά σου Τρελλέ Άεροπόρε συμμαχοϋμε. Όποιοι τολμήσει νά μδς μιλήσει χωρίς νά σταθί προσοχη ή άλλοίμονό του θά τον βομβαρδίσωμε. Μπούλη με ίπταμένους μήντά βάζης, θάμετανοιώσης. Φαρμακομύτες ποιόςσας ταΐριασε έτσι;

«Ίκαρος»

Φροϋ—φροϋ: Έπεσα έξω ; Άπλως υπεκφυγή για νά μη σιωπήσης. Τό «ίσως έκανες λάθος» μαρτυρεί πώς και σϋ ούσιαστικώς δέν τό πιστεύεις. Και για νά δής ότι στηρίζομαι κάπου σε πληροφορω—άν και άμφιβάλλω άν τό άγνοουσες—δι

«Πράσ. αίμα = Άλκης Ψυχ.»

Μέ φίλια
ΜΑΝΩΛΗΣ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ

Η ΜΑΝΑ ΕΛΛΑΣ
ΣΤΗΝ ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟ

ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ

ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΝ
ΤΩΝ ΟΡΦΑΝΩΝ

Παιδί μου Κύπρο μὴ πονᾶς, μὴ
(κλαίεις μὴ λυπᾶσαι
μὰ θὰ ἀνατέλη μιά ἀυγή πάλι δι-
[κή μου νᾶσαι
Κι' ἂν σὲ κρατοῦνε κόρη μου μὲ
[σίδερα δεμένη
στην ἀγκαλιά μου θὰ βρεθῆς μιά
[μέρα εὐτυχημένη.

Θὰ φτερουγίσῃ ἡ λευτεριά νᾶρθῃ
[νὰ σ' ἀγκαλιάσῃ
τῶν πληγωμένων σου χειρῶν τὰ
[σίδερα νὰ σπάσῃ.
Κι' ὅστερα ἀντάμα καὶ οἱ δυὸ ξα-
[νὰ θὰ ἐνωθοῦμε
στοὺς βάρβαρους κατακτητὲς περὶ-
[φανα νὰ ποῦμε.

Ἐχθροὶ δὲν σᾶς φοβούμεθα εἶν' ὁ
[Θεὸς μαζί μας.
Ἡ δόξα μας ἀστήρευτη, κι' ἀτέ-
[λειωτη, ἡ τιμὴ μας,
Τὰ ἱερά μας χόματα ξανὰ θὰ προ-
[σχυρήσετε
ὅπως καὶ πρῶτα, πού ἀπὸ μᾶς τὸ
[φῶς]σας ἐγνωρίσετε.

Χριστινῆκη Μ.ρ.
ΣΤ Γ.Θ.Χ.

ΘΑΘΕΛΑ ΝΑΜΟΥΝ,...

Θάθελα νᾶμουν θάλασσα
στῆς Κύπρου τ' ἀκρογιαλὴ
γιὰ ν' ἀγκαλιάσω τὸ νησί
πού τὸ κρατεῖ μιά ζάλη.

Τοὺς Ἄγγλους πού τὴν τυραννοῦν
στὸ κῆμα μου νὰ πνίξω
καὶ λείαν εἰς τὰ ψάρια μου
ἄκαρδα νὰ τοὺς ρίξω.

Θάθελα νᾶμουν σύννεφο
στοὺς Ἄγγλους γιὰ νὰ ρίξω
φωτιὰ μπαροῦτι καὶ κακὸ
καὶ ὄλους νὰ τοὺς πνίξω.

Θάθελα κάποια μέρα ἐγὼ
γιὰ σὲ νὰ πολεμήσω
γιὰ τᾶλλα τὰ Ἑλληνόπουλα
νίκη νὰ σοῦ χαρίσω.

Γεώργ. Ἰ Παναγιωτάκης
ΣΤ Γ. Γυμν. Νεαπ.

Μακρὰ ἀπ' τοῦ κόσμου τὶς κακίες,
μακρὰ, ἀπὸ κάθε ἀπονιά,
πῆγα καὶ βοήκα τὶς μαγεῖες
μέσα στοῦ δάσους τὴν ἀγκαλιά.

Μίλησα καὶ ἄκουσα πολλὰ
μὲ χάριδεψε ἡ εὐτυχία
καὶ ὅστερα ἀπ' ὄλα αὐτὰ
τῶν δένδρων ἱστορία.

Τραγούδια μὲ τὸ μικρὸ ἀηδόνι
πού μοῦ κρατοῦσε συντροφιά,
τὸ φύλαξα ἀπὸ τὸ ἄπονο τὸ βόλι
πού θὰ μοῦ σκοροποῦμε τὴν ἀκεριά.

Ἄκουσα τὴν μουρμούρα τοῦ νεροῦ
πού ἔτρεχε σιγὰ - σιγὰ,
ἔφθανε στὶς ρίζες τοῦ βουνοῦ
καὶ τῷ γλυφε ἀπαλὰ - ἀπαλὰ.

Εἶδα ἐλάφια καὶ λαγκάδια
πού ἐπαιζαν σὰν τὰ τρελλά,
κι' ὅμως τῶν κυνηγῶν τὰ βόλια
τοὺς ἔφεραν τὸν χάρο πονηρά...

Καὶ τώρα πού ἦρθε ἡ ὥρα γιὰ νὰ
[φύγω

κλαίω καὶ λέω σιγαλά:
«Γεῖά σας καὶ πάλι θὰ ξανάρθω
γιὰ νὰ σᾶς κάνω συντροφιά!...»
Χρυσούλα Φραδέλλου
Τάξ. ΣΤ Γαλ. Σχ. Χαν.

ΤΑ ΔΥΟ ΑΓΑΠΗΤΑ ΜΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

(Ἀφιερωμένο στοὺς γονεῖς μου)

Πάντα δυὸ πρόσωπα γλυκὰ
θυμίζουνε σὲ μένα
κάθε στιγμή κάθε λεπτό
ὄλα τὰ περασμένα.

Αὐτὰ τὰ δύο πρόσωπα
πατέρα καὶ μητέρα
πάντοτε τᾶχω εἰς τὸ νοῦ
τῆ νύκτα καὶ ἡμέρα.

Μὰ πῶς νὰ μὴν τοὺς ἀγαπῶ
ἀφοῦ στὴν ἀγκαλιά τους
σὰν ἡμουνα μικρὸ παιδί
μ' ἔπνιγαν τὰ φιλιὰ τους.

Δανιέλλα Μαρία
Γυμν. Κασσι. Πεδ.

Ἀποδιωγμένο ἀπὸ παντοῦ τὸ ὄρ-
[φανὸ
μὲ συντροφιά τῆ θλίψῃ καὶ τὸν πόνο
ἔδω κι' ἐκεῖ γυρνᾷει μοναχὸ
λίγο ψωμάκι ζητιανεύει μόνο.

Μητέρα γνώρισε τὴ μαύρη δυστυ-
[χία,
πατέρα του τὸν πόνο τὸν πικρό,
ἀδελφία του τὴ λύπη καὶ κακία
καὶ συγγενεῖς ὄλο τὸν κόσμο τὸν
[κακό.

Μέσα στοῦ πόνου τὸ καλύβι μοναχὸ
μὲ τὴν καρδιὰ συνεσφιγμένη ἀπὸ
[θλίψῃ
μόνη ἐλπίδα τοῦχει μείνει ὁ Θεὸς
μόνη ἐλπίδα πού ποτέ της δὲ θὰ
[λείψῃ.

Σήμερα πάλι ξεκινᾷει τ' ὄρφανὸ
μὲ τὴ φτωχὴ τὴ σάκκα του στὴν
[πλάτη
μὰ πρὶν ζητήσῃ ζητιανιά ἀπὸ που-
[θενὰ
χώνεται μέσα στὸ μικρὸ τὸ ἔκκλη.
[σάκι.

Γονατιστὸ μὲ τὴν καρδιὰ κομμα-
[τιασμένη
καὶ μὲ τὰ δάκρυα στά μάτια του
[θολὰ
ρίχνει τὸ βλέμμα του ἀθῶα στὴν
[εἰκόνα
καὶ ἱκετεύει Αὐτὸν πού κάθετι
[ψηλά.

Κι' αὐτὸς πού γιὰ τὰ πάντα με-
[ρομνᾷ
ἔχει ἀκούσει τοῦ φτωχοῦ τὶς ἱκεσίες
καὶ τώρα τὸ μικρὸ μας ὄρφανὸ
πετάει μακρὰ σὲ πιὸ λαμπρὸς πα-
[τρίδες.

Ἰωάννη Α. Σευλεύδη
Ἡ Γυμν. Ἰερσπ.

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΝΑΣ ΑΛΗΤΗΣ ΕΙΜ' ΕΓΩ

ΠΠΣΤΠΣ

ΕΑΠΠΠΑΑ

Ένας αλήτης είμαι εγώ με βλέπετε
στούς δρόμους τής ζωής να τριγυ-
ρίζω
φτωχός, χαμένος, ταπεινός σαν τα-
ξιδιάρικο μικρό πουλί
πετάω δώ, πετάω κεί, χωρίς προ-
ορισμό κουνάω τὰ φτερά κι' ὄλο
σφυρίζω,
κι' ὄλοι ἔσεις θαρεῖτε, πὼς εἴμ' ἔ-
γὼ ἔν' ἄμυαλο καὶ ξένοιαστο παιδί.

* *

Χαρούμενο με βλέπετε τρελλά νὰ
τραγουδῶ καὶ νὰ χορεύω.
Θωρεῖτε τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη
[μου παντοτεινὰ ν' ἀνθῆ.
Ἀκοῦτε τὸ τραγουδί μου χαρούμε-
νο, γλυκὸ κι' εὐτυχισμένο
μά δὲν γνωρίζετε βαθιά μου ἐγὼ
[τὶ κλείω στὴν ψυχῆ.

* *

Ένας αλήτης είμ' εγώ, με βλέπετε
στούς δρόμους νὰ γυρνῶ νὰ τρα-
γουδάω.
Γλεντῶ, χορεύω καὶ μεθῶ ἀπ' τῆς
[ζωῆς τὸ δυνατὸ κρασί.
Πίνω, μεθῶ, μὰ ὅσο κι' ἂν πιῶ
τὸν πόνο τὸν βσθῶ μου δὲν ξεχνάω.
Τὴν θλίψη πὸν γιὰ πάντα φώλια-
[σε στὴ δόλια μου φτωχὴ ψυχῆ.
«Ἐφηβικὴ ψυχῆ»

Τακη; Μητσακιάκη; Β' Γ Χ.

ΣΤΗ ΜΑΝΟΥΛΑ ΜΟΥ

Στὸν κόσμῳ δὲν ὑπάρχει ἄλλη λέξις
σάν κείνη πὸν προσφέρω τακτικά
πὸν δίδει στὴ καρδιά μου τὴ γαλήνη
καὶ στὴν ψυχῆ μου ἡρεμία καὶ χαρά.

Σάν ἀντικρύξω ἔσένα, ὦ μανούλα,
μοιάζω μετὸ σκοτάδι τὸ βαθθ
πὸν σάν παρουσιάζεται ἡ αὐγούλα
τοῦ διώχνει τὴν φριχτὴ αὐτὴ μορφή.

Μανούλα μου ὀλόγλυκεια γιὰ σένα
ὄλα τὰ διαθέτω με χαρὰ
ἀφοῦ τὰ χρόνια εἶναι εὐτυχισμένα
μόνο μετὴν δικὴ σου συντροφιά.

Περδικάκη Έρμ. τ. Δ' Καστ. Κιο.

Μὴν στηριχθῆς στὴν γνώση μόνο
ἄνθρωπε, ἂν θέλῃς νὰ χαρῆς,
πίστεισε, πίστευε στὸν θεῖο νόμο
καὶ θάρρη μιὰ μέρα πὸν θ' ἀντα-
[μοιφθῆς

Γέμισε μέσα τὴν ψυχῆ σου
μετὸν ἀθάνατο καρπό,
μετὴν πῆστι βιάζε εἰς τὴν ζωῆ σου
καὶ θ' ἀποφύγῃς τὸ κακό.

Πολ. Ἀεουσάκης;
Η' τάξ. Γυμν. Βιαν.

ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΣΟΛΩΜΟΥ

Μὲς στὴ φεγγαρόλουστη βραδυὰ
κ' θάρρῃς ἀντηχοῦν μετὸ φρασητῆ ἀρ-
[μονία
τὴν ψυχῆ του συνοδεύει πὸν ψηλά
μετὸν ὑπέροχη ἢ Πλάση συμφωνία.

Πάει· πάει στὰ αἰθέρια πετῶ
πάν' ἀπὸ ζαφειροπλούμιστο ἀκρο-
[γιαλί
τὸ μρωμένο ἀγέρι ὀλόγυρα σκιριτῶ
κι' ἄγνὰ τὸ θεῖον του ἄστρο ψάλλει.

Ἐλεῖθε τὸ οὐράνιο φῶς του πόσο
ἀπαλὰ ἀπαλὰ ἀντιφεγγίζει
σὲ ταφόπετρα ὀλόασπρη, πὸν τόσο
γλυκὰ τὸν θεῖο ψάλτη ἀποκοιμίζει.

Εἰρ. Κουτσωνιανάκη
Τ>ξ Ζ' Καστ. Πεδ.

ΕΦΥΓΕΣ

(Στὸν ἀγαπημένο μου ἀδελφὸ)

Ἐφυγες κάποια μέρα ἀπὸ κοντὰ
[μου

μιὰ ἀνοιξιὰτικη βραδυὰ
ἔφυγες, σὺ κρυφῆ παρηγοριά μου
ἐλπίδα μόνη μου χαρὰ

Ἐφυγες καὶ γκρεμίστηκαν στὴν
[λήθη
ἐλπίδες, ὄνειρα κρυφὰ
καὶ μόνον πόνοι μείνανε στὰ στήθη
ὅπου πληγώνουν τὴν καρδιά.

Μ. Θιουδάκης Ἰωάν.
Η' Γυμν. Παλ.

Μὲ ρώτησαν τί νάναί πὸν γλυκὸ
ἀκόμα κι' ἀπ' τῆς μάνας μας τὸ γάλα
κι' ἀπ' τῆς ἀγάπης τὸ ἄγνὸ φιλή
κι' ἀπ' τῆς υγιείας τὰ δῶρα τὰ με-
γάλα.

Ἀκόμα κι' ἀπὸ τὴν ἔψι ὁμορφονιάς
κι' ἀπ' τ' οὐρανοῦ τὸ γαλαζένιο
χρῶμα κι' ἀπὸ τὸν ὕπνο πὸν κοι-
μίζει τοὺς καύμους
γλυκύτερο κι' ἀπ' τὴ ζωῆ ἀκόμα.,

Κι' ἐγὼ πὸν κάθε πίκρα καὶ καῦ
μὲ ἐγνωρίσα
σ' αὐτὸν τὸν κόσμῳ κι' εἶδα
τοὺς εἶπα πὼς [γλυκύτερο στὴν γῆ
δὲν εἶναι
οὔτε ὑπάρχει ἀπ' τὴν ἐλπίδα.

ΖΟΥΜΠΟΥΛΑ ΧΟΥΡΔΑΚΗ

Ζ' Γ.Θ.Ρ.

Η ΜΟΙΡΑ ΦΕΡΘΗΚΕ ΣΚΛΗΡΑ

Τραγουδιέται μετὸ σκοπὸ
Ἄλλος σ' ἀγάπησε κι' ἄλλος σὲ πέρνει
Ἐμοῖρα φέρθηκε σκληρὴ σὲ μένα
κι' εἶναι τὰ μάτια μου πάντα θλιμ-
μένα

Κι' ἐκεῖ πὸν εἶχα παρηγοριά
στ' Ἀρχαῖα πέφτω κι' ἔχω ἔννια.
Ἐμοῖρα πάντα ζημιές μου φέρνει
ὅποιος διαβάξει μόνον προσμένει(δὶς)
Κι' ἐκεῖ πὸν πρόσμενα πὼς με
περνῶ

ὁ ἴδιος μοῦπε πὼς μοῦχει ἔννια
Καὶ τί δὲν ἔκανα γιὰ νὰ περάσω
καὶ μετὴν κόλλα μου καλὰ νὰ
γράψω

Ἐμοῖρα πάντα ζημιές μου φέρνει
ὅποιος διαβάξει μόνον προσμένει(δὶς)
ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΧ. ΒΑΡΔΑΚΗΣ

Β' Γ. Α. Ρ. Τάξ. Στ'

ΤΟ ΘΕΙΟ ΔΡΑΜΜΑ

Ὁ Κύριος εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασίν του. Ἐβάδιζε πλέον σταθερὰ πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς τελικῆς του ἀποστολῆς. Εἰς τὸ Ἱερὸν τῶν Ἱεροσολύμων ἐξεσκέπασε τὴν σάπιαν τοῦ Φαρισαϊσμοῦ καὶ ἐμαστίγωσε τῶν Γραμματέων τὴν ψεύτικην σοφίαν. Καὶ ἐκεῖνοι, μαζί με τοὺς θρησκευτικούς ἀρχηγούς τῶν Ἑβραίων, ἀπεφάσισαν πλέον τὴν ἐξόντωσίν του.

Οἱ Ἰσραὶ Εὐαγγελιστοὶ μᾶς διηγούνται με ἄλλαν τὴν λεπτομερείαν τὸν τρόπον, με τὸ ὁποῖον προητοίμασεν ὁ Κύριος τοὺς μαθητὰς Του, διὰ νὰ δεχθοῦν τὴν δοκιμασίαν τοῦ τραγικοῦ χωρισμοῦ Του. Ἐπίσης μᾶς ζωγραφίζουν τὸν ὑπουλὸν καὶ αἰσχρὸν τρόπον με τὸν ὁποῖόν τὸν ἐπρόδωσε ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητὰς Του. Μᾶς ζωντανεύουν τὴν σκηνὴν τῆς παρανόμου δίκης Του εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἀρχιερέως. Με ἐλικρινεῖαν ὁμολογοῦν τὴν ἀρνησίν ἑνὸς ἄλλου μαθητοῦ, ἑνὸς ἀπὸ τοὺς περισσότερον ἀγαπημένους μαθητὰς Του, ποῦ ὕστερὰ ἐκλαυσε πικρὰ μετανοημένος, Μᾶς μεταφέρουν εἰς τὸ «ΠΡΑΙΤΩΡΙΟΝ» τοῦ Πιλάτου καὶ εἰς τὸ παλάτι τοῦ Ἡρώδου, ὅπου ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου ἐκρίνετο ἀπὸ τοὺς ἀνάξιους ἀντιπροσώπους ἑνὸς κοσμικοῦ εἰδωλολάτρου βασιλέως. Καὶ εἰπεῖτα μᾶς κάμνουν νὰ τὸν ἰδοῦμε με τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας νὰ ἀνεβαίη τὸ μαρτυρικὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ, φορτωμένος τὸν βαρὺν Του σταυρόν.

Σὰν κακοῦργος βαδίζει μεταξύ τῶν κοκούργων!.. Γέρνει ἀπὸ τοῦ στουροῦ τὸ βᾶρος τὸ ἀδυνατισμένο Του κορμί, ποῦ τόσα μαρτύρια εἶχεν ὀποφέρει ἕως ἐκεῖνην τὴν ὥραν. Τὸ αἷμα τρέχει ἀπὸ τὰς πληγὰς ποῦ τοῦ ἔχει ἀνοίξει τὸ μαστίγιον τοῦ Πιλάτου, καὶ ἄλλα αἷμα τρέχει ἀπὸ τὰς πληγὰς, ποῦ ἔχουν ἀνοίξει εἰς τὸ πάλαιον μέτωπό Του τὰ ἀγκάθια ποῦ Του ἐφόρεσαν οἱ ἄξεστοι στρατιῶται τῆς ἀμαρτωλῆς Ρώμης!.. Ἀπὸ μακρὰ παρακολουθοῦν τὸν μαρτυρικὸν Του δρόμον αἱ εὐσεβεῖς γυναῖκες τῆς Ἱερουσαλῆμ, καὶ θρηνοῦν τὸν πόνον Του, ἐνῶ ἕξάλλα τίς πλήθη τῶν ἀχαριστῶν οὐρλιάζουν ὡσὰν λύκοι, γύρω ἀπὸ τὸ ἄχραντον θῆμα καὶ ἀνυπομονοῦν νὰ ἰδοῦν τὸ ταχύτερον νὰ πεθάνη, Ἐκεῖνος, ποῦ ἔδωσέ σέ τόσοις ἰδικοῦς τὴν τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν!.. Βασιικοὶ οἱ δῆμιοι νὰ φθάσουν γρηγορώτερα εἰς τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου ἀγγαρεύουν τὸν Κυρηναῖον Σίμωνα καὶ τοῦ φορτῶνουν τὸν σταυρόν. Τὸ θεῖ-

ον δρᾶμα κορυφώνεται πλέον ἐπάνω εἰς τὸν Γολγοθᾶ!.. Ὁ Ἀνημάρτητος καρφώνεται ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν καὶ σὲ λίγο τὸν στήνουν ὄρθιον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου.

Μόσος καὶ ἔρημος παλαίει με τὸν θάνατον. Δίψα καὶ, ἀντὶ νεροῦ, τοῦ προσφέρουν ξόδι! Προσεύχεται καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱερέων τὸν εἰρωνεύονται. Πονεῖ καὶ οἱ ὄχλοι γελοῦν καὶ οὐρλιάζουν καὶ διασεδάζουν με τοὺς πόνους καὶ με τὴν ἐπιθανάτιον ἀγωνίαν τοῦ! Καὶ Ἐκεῖνος, με τὴν ἀτελ ἰωτὴν ἀγάπην, ποῦ τὸν ἔφεραν εἰς τὸν κόσμον, συγχωρεῖ τοὺς δημίους Του καὶ προσεύχεται δι' αὐτοὺς καὶ τοὺς δικαιολογεῖ ἑώπιον τοῦ Πατρὸς Του!..

Ἀλλὰ, μέσα εἰς τὴν τόσην ἀγωνίαν τοῦ πάσχοντος Χριστοῦ ὁ Πατὴρ τοῦ ἐφόρταξε δύο παρηγορίας:

Ἐνας ληστής εἶναι δίπλα τοῦ κρεμασμένος μετανοημένος τώρα διὰ τὴν ἀμαρτωλίαν του ζωὴν, πιστεύει εἰς τὴν βασιλείαν Του καὶ κερδίζει τὴν αἰωνιότητα.

Δύο ἀγαπημένα πρόσωπα, διὰ τὸν ὄλον ἔφυγαν ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου, ἐπλησίασαν πονεμένα τὸν σταυρόν. Ἡ Παναγία Μητέραν Του καὶ ὁ ἀγαπητὸς Του μαθητὴς, ὁ Ἰωάννης. Καὶ ὁ Ἐσαυρωμένος Κύριος, ἐφρόντισε νὰ ἱκανοποιηθῆ ἡ δίψα τοῦ ληστοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν, φροντίζει τώρα νὰ τακτοποιηθῆ ἡ Μητέρα Του κοντὰ εἰς τὸν Ἰωάννην ποῦ τὸν ἀφίνει γιὰ παιδί της, νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Ὅταν αὐτὰ ἔγιναν, ὁ Κύριος ἐφώνησε ἱκανοποιημένος. «Τετέλεσται!» Ἐγυρε τὸ ἀγκαθοστεφανωμένον του κεφάλι καὶ παρέδωκε τὸ πνεῦμα Του εἰς χεῖρας τοῦ Πατρὸς Του εἰς τοὺς Οὐρανοὺς!..

Ὅλα τότε ἐτρόμαξαν! Ὁ ἥλιος ἔχασε τὴν λάμψιν του, ὁ ἄέρας ἐσσεινίασε, ἡ γῆ ἄρχισε νὰ τρέμη σὰν φύλλο φθινοπωρινό, τὰ βράχια ἐσχίσθησαν, μῆματα βροίξαν, ἡ μεγάλη χρυσοκέντητη κουρτίνα τοῦ Ἱεροῦ ἔγινε δύο κομμάτια!.. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποστάματος, ἐγονάτισε τότε καὶ ἐφώνησε μ' ὄλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του:

«Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος!»

Καὶ τα πλήθη, μεταμελημένα, κυνηγημένα ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς θεῆς ὀργῆς, ἐγύριζαν σὴν Ἱερουσαλῆμ, κτυπῶντας τὰ στήθη με πικρᾶν!

Ὁ προδότης μαθητὴς ἐὼν ἡμιπόρσε νὰ ὀποφέρῃ. Ἐτρέξε εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἐδήλω-

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

**Διὰ τὴν κρατηθῆναι τὴν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἐλευθερίας,
εἶναι ἀγώνισμα ἀδιάκοπον, πολύμοχθον καὶ ἐπίμονον.**

Ἡ Ἐλευθερία εἶναι ἀνεκτίμητον δικαίωμα καὶ ἔμφυτον καθὼς λέγει κάποιος συγγραφεὺς, «ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ τῆς ἐλευθερίας πόθος» εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο γυμνάζεται καὶ κατακυριεύει τὴν ψυχὴν παντὸς ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του μέχρι τοῦ θανάτου του.

Παρέχει ἀνεκφραστα θέλητρα διότι «ἡ Ἐλευθερία εἶναι ζωὴ» προκαλεῖ ἐνθουσιασμοὺς καὶ ὁδηγεῖ ἀσφαλῶς εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, τὴν πρόδον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ εἰς τὴν εὐτυχίαν τὴν ἀνθρωπότητα. Διὰ τῆς Ἐλευθερίας ὁ ἀνθρώπος ἀνῆλθεν εἰς τὴν ὑψίστην τελειότητα, ἀπηλλάγη τῆς καταθλήψεως καὶ ἀνεδείχθη ἡ κορωνὴ τῆς κτίσεως. Τὸ νὰ κρατηθῆ ὁμοῦς κανεῖς εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἐλευθερίας εἶναι ἀγώνισμα ἀδιάκοπον πολύμοχθον καὶ ἐπίμονον. Ἡ δουλεία ἀνά πᾶσαν στιγμή εἶναι ἐτοίμη καὶ ζητεῖ κατάλληλον εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἀφαιρήσῃ τὴν μόνην ἀληθινὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρώ-

σεν διὸ ἡμᾶρτησεν διότι ἐπρόδωσε αἷμα ἀθῶον καὶ ἐπέταξε τὰ χρήματα μὲ τὰ ὅποια εἶχε πωλήσει τὴν ψυχὴν του. Ἀλλὰ οἱ Ἀρχιερεῖς δὲν τοῦ ἔδωσαν σημασίαν. Τὸν περιφρόνησαν. Ἐκεῖνος τότε ἐγράβηξε κάπου σ' ἓνα ἔρημο χωράφι, κι' ἐκεῖ ἐκρεμάσθη εἰς ἓνα δένδρον καὶ ἐτελειώσεν ἔτσι ἐλευθῆναι τὴν ἀθλίαν ζωὴν του. Διότι ἀσχρὸν εἶναι πάντοτε τὸ τέλος ἐκείνων ποῦ κυριεύονται ἀπὸ τὰ πάθη των.

Ἄς ἀγαπήσωμεν καὶ ἡμεῖς μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν μας Ἐκείνον, ποῦ διὰ τὴν ἀγάπην μας ἔχυσε τὸ αἷμα Του ἐπάνω σὶὸν Σταυρὸν καὶ ἄς μισήσωμεν τὴν κακίαν ποῦ ἐφιλοδόχησε νὰ γίνῃ δῆμος τοῦ Χριστοῦ.

ΠΑΝΤΕΛΙΔΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
Τάξ. Ζ' Β' Γυμν. Ρεθόμνης.

που. Εἰς μίαν τρισάτην περίστασιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ δουλεία εἶναι ἐοικυῖα μᾶς σφαιρὴ τὸ φῶς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ νὰ ἀπλώσῃ τὸ μαῦρο σκότος, ὁ ἀνθρώπος πρέπει νὰ δεῖξῃ θάρρος καὶ θεληματικότητα διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ κρατηθῆ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ὠραιότητος λέξεως τῆς παγκοσμίου φιλολογίας. Ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας ἠγωνίσθησαν καὶ μάλιστα ἐδεινοπάθησαν ἄτομα καὶ λαοί, διότι ἡ Ἐλευθερία εἶναι ἡ μεγαλύτερα εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας διὰ νὰ διατηρήσουν τὴν Ἐλευθερίαν ὁλοκατέστησαν τὴν ὁποίαν ἐγέννησε ἡ Πατρις των, ἐχρειάσθη νὰ καταβάλουν μεγάλην προσπάθειαν, ἀγῶνα συνεχῆ, ὑπομονὴν, ἐπίμονην καὶ θάρρος διὰ νὰ κρατηθοῦν εἰς αὐτήν. Ἠψήφισαν πάντα κίνδυνον χάριν τῆς Ἐλευθερίας, καὶ ἐπότισαν μὲ τὸ αἷμα των τὸ καλλίκορμον δένδρον τοῦ ὁποίου τοὺς καρποὺς ἀπολαμβάνομεν ἡμεῖς σήμερον. Οἱ ἀγῶνες τῶν προγόνων μας διὰ νὰ διατηρήσουν τὴν Ἐλευθερίαν καὶ διὰ νὰ ἀτακτοῦν αὐτὴν ὡς ἄκρας τὸς τὴν ἀφήρουν ἰσχυροὶ ἐπικυρώνουν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ποτε δὲν ἔπαυσε νὰ ἔχη βωμὸν θυσίας καὶ ὅτι εἶναι παγκόσμιον τέμενος Ἐλευθερίας. Ἡμεῖς δὲ οἱ ἀπόγονοι Ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας, πρέπει νὰ ἔχωμεν πάντοτε ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδὲν ἀνθρώπινον ἀγαθὸν γλυκύτερον καὶ πολυτιμότερον τῆς Ἐλευθερίας. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι δύσκολον νὰ διατηρήσῃ κανεῖς τὴν θεὰ Ἐλευθερίαν εἰς τὸν ναὸν τῆς ὡς ὑπέροχον σύμβολον πολιτισμοῦ ἡμερώσεως, διότι ἡ δουλεία εἶναι ἐτοίμη νὰ μᾶς τραβήξῃ ἀπὸ τὸ φῶς σὶὸ σκότος, ἂν θέλωμε νὰ μὴν ὑποστῶμεν τὰ δεινὰ τῆς σκλαβιάς, πρέπει νὰ εἴμεθα πάντοτε ἐξωπλισμένοι, διὰ νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν.

ΣΟΝΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ
Τάξ. Ε' Ε. Σ. Ἡρακλ.

“Ο ήλιος στέλνει τις τελευταίες χαδιώρικες αναλαμπές του εις την γλυκειά μυρωμένη άνοιξιτική φύση. Απαλά ξεχύνονται και σβύνουν νοσταλγία οι νότες κάποιου παλιού ξεχασμένου τραγουδιού.

Τά πάντα σιωπηλά, βουβά μυστηριώδη.

Κάποιος πόνος βαθύς λές να σκεπάσει τη φύση, με τὰ σκοτεινά άραχνούφαντα πέπλα του, και σκορπίζει θλίψη κι' άλλόκοτα μυστήρια στις βασανισμένες ψυχές.

“Η μοίρα ισχυρή, παντοδύναμη βασίλισσα, χαρίζει άλλου πίκρα κι' άλλου χαρά. Και φεύγουν οι ώρες, οι μέρες, οι μήνες, τὰ χρόνια μινότονα θλιμμένα καρτερικά. Περνούν, χάνονται, σβύνουν, τὰ όμορφα, τὰ ευτυχισμένα χρόνια, εις τ' ανεξιχνίαστα, εις τὰ σκοτεινά, εις τὰ άδιάκριτα μυστήρια τῆς λησμονιάς.

Μένουν μονάχα κάποιες παλιές αναμνήσεις, χροσές ανταύγειες του σκοτεινού παρελθόντος, διὰ τὰ δώσουν παρήγορο φῶς εις τὸ παρὸν και αἰσιοδοξία στο άβέβαιο μέλλον. “Ένα κιτρινισμένο άπ' τῆ πολυκαιρία φύλλο χαρτιού γραμμένο άπ' αγαπημένα πρόσωπα, κάποιο λησμονημένο άνθάκι μυρωμένου γιασεμιού χρισμένο εις τὰ παιδικά σου χρόνια, εἶναι ικανά να δώσουν βάλαμο και παρηγοριά σε κάθε πονεμένη καρδιά. Να δώσουν μιὰ ελπίδα παρηγορίας και να διαλύσουν τ' άπαισία σκοτάδια του μίσους και τῆς κακίας.

“Αντίο!!! Μιὰ μικρή λεξούλα εἰπωμένη άπ' τὴ χεῖλη κάποιας άξέχαστης φίλης π' έφευγε μακριά, με μεταφέρει νοερώς εις τὸ παρελθόν για να ζήσω ξανά τις τελευταίες στιγμές του πικρού χωρισμού μας. Κι' εἶναι τόσο πικρός, άγριος, σκληρός, άπαισιος, ό χωρισμός, όταν χωρίζεται άπό πρόσωπα φιλικά αγαπημένα. “Έτσι θέλησεν ἡ μοίρα ἡ σκληρή να φύγη, άπ' τ' αγαπημένα μέρη, ν' αποχωρισθῆ τις φίλες τῶν παιδικῶν της χρόνων τῶν πρώτων παιχιδιῶν. Να φύγη σε χώρες μακρινές, ξωτικές άπ' ό του ποιός ξέρει ποτέ, ίσως ποτέ δὲ θὰ ξαναγυρίσει εἰς τὴν αγαπημένη, στὴν γλυκειά πατρίδα. “Αχ! αγαπημένη φίλη δὲ θὰ σε ξεχάσω ποτέ. Δὲ δὴ ξεχάσω τὰ δυο δάκρυα που κύλισαν άπ' τὰ μάτια σου, αὐτὰ τὰ μάτια τὰ γαλάζια κι' αγαπητά, τις τελευταίες στιγμές του χωρισμού.

“Υστερα ένα Άντίο! Εἰπωμένο με πόνο και πίκρα και κατόπιν τίποτε... ..

Πέρασαν όλα γρήγορα σαν άστραλή, κύλισαν μέρες και χρόνια κι' αυτό ξεχάστηκε σαν όλα, προσθέτοντας εἰς τὸ ακόμα μιὰ δλάκερη σελίδα στο βιβλίο τῆς λησμονιάς. Και τώρα κάποιο κιτρινισμένο, γιασεμι μ' έκανε να ζήσω σε κόσμους περασμένους, πολὺ παλιούς, ένα όνειρο όμορφο μακρινό.

Θεέ μου! τι εἶναι τοῦτο πάλι που μᾶς βρήκε; Κοντεύω να να χάσω τελείως. “Έχουν γίνει πολλά άλλα και τοῦτο τὸ τελευταίο όπερέδῃ τὰ θρια. “Ακούς εκεί! Να μην υπάρχει άνθρωπος χωρίς να του άλλάζουν τ' όνομα. Κοντεύω να ξεχάσω και πῶς με λένε. Φαντασθῆτε τὸ τι γίνεται!!! “Εμεις οι ‘Ελληνόπαιδες εἴμαστε.άστα να μην τὰ λέω. Καθ' ένας αντιπροσωπεύει εἴτε ένα... θρυλικὸ ἥρωα, εἴτε ένα.. μυθολογικὸ τέρας, εἴνιτε και τὰ δύο μαζί. “Όλοι οι τίτλοι τῆς Μεσαιωνικῆς αὐλῆς ξαναπαρουσιάζονται και καθιστοῦν τὴν τάξιν μας σωστή... άριστοκρατία. Τὰ λαχανικά δίνουν και πέρνουν και μεγάλο μέρος του τμήματός μας έχει μεταβηθῆ εις λαχανόκηπον, Πατάτασαα.....άκούς και φωνάζει ένας και ενῶ περιμένης διτι θὰ δῆς μιὰ άπ' αὐτὲς να αἰωρῆται εις τὸν άέρα, άκούς τὸν διπλανόν σου ν' άπαντᾷ με φυσικῶτατον τρόπον: “Ορίστεεε..... Λέξεις άγνωστες, παράξενες, μεγαλοπρεπεῖς εμφανίζονται γίνονται άπ' δλους άνάρπαστες και έγκαθίστανται πιὰ όριστικά στο λεξιλόγιόν μας.

Κηρύσσομεν γενικήν επιστράτευσιν μεγαλοπρεπῶν ψευδωνύμων.....άν θέλετε να μᾶς συνδράμετε. Κάθε τι τὸ κωμικὸ οἶς βεβαίῳ θὰ εισέλθῃ μετὰ φανῶν και λαμπάδων, εις τὴν γεμάτην φροντίδες και μθήματα τάξιν μας, θὰ έγκατασταθῆ μονίμως εις αὐτήν, θὰ προσφέρεται άπό χεῖλη μεγάλων ανθρωπων..... Βαρῶνων, Βασιλέων, Ἡρώων κ.λ.π., θ' άποτυπωθῆ όριστικά εις τὴν μνήμην εκάστου βαθυστοχάστου μαθητοῦ.

“Επανάστασις σωστή δηλαδή Παρέες, παρέες, έφορμοῦν καθημερινῶς οι.....κατακτηταί, μας κυποῦν με τὰ δικά τους βέλη και μᾶς φέρνουν τὸ γέλοιο.τὴν διχόνοια.....τὸ μῖσος. ...τὴν εἰρωνίαν και ἐπὶ πλέον δξύνουν τὴν μνήμην μας.... Πανδαιμόνιον, αναστάτωσιν, κατσάδες μᾶς έφεραν οι αναμφισβήτητα πάνσοφοι,....έφευρέται, αὐτοί οι όποιοι όπερήφανα εξακολουθοῦν να εκτοξεύουν βέλη άπό τὴν άξιόθαύμαστον πηγὴν τῶν έμπνευσεῶν των.....Θερμά συγχαρητήρια λοιπόν στους πρωτεργάτας του..... Ιεροῦ άγῶνος, σ' αὐτοῦς που μᾶς αναστάτωσαν που διέκοψαν τὴνμονοτονίαν που άπειδῶς μᾶς προσέφεραν όνόματτα. “Ασφαλῶς ἡ.....ίστορία θὰ προσφέρει τις σελίδες της.

MARIA ΨΥΧΟΥΝΤΑΚΗ
Η' Πρακτικῶ Αον Γ. Ρεθύμνης

“Αλλ' όλα έχουν και κάποιο τέλος. Κι' εἰς τὴ δύση του ήλιου και με τὰ πρώτα άχνὰ φῶτα τῶν μακρινῶν αστέρων συνήλθα άπ' τὴν όνειροπόλησιν αὐτὴ για ν' άτενίσω τὴ σκληρὴ πραγματικότητα.

ΝΙΤΣΑ ΤΣΙΡΑΚΑΚΗ Έμπ. Σχολῆ Ίεραπέτρας

Η ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ Η ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Ἡ πέτρα εἶναι τὸ μέσον τῆς ἀληθείας. Εἶναι τὸ ξελαμπικάρισμα, μποροῦμε νὰ εἰπώμε, δὲ νὰ μάθωμε κάτι τὸ πραγματικὸν καὶ ἀναλλοιώ-
τον.

Ἐνας ἄνθρωπος, μιὰ οἰκογένεια, ἓνα ἔθνος κατὰ τὴν διαδρομὴν καὶ πορείαν τοῦ βίου του πειραματίζεται διὰ πολλὰ ζητήματα. Ἡ πέτρα ἐφανερώσῃ καὶ ἡ ἱστορία ἐδίδαξε, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, εἰς τὸν ἄνθρωπον, διὲ ἡ πίστις καὶ ἡ αἰσιοδοξία εἶναι σπουδαῖοι καὶ ἀπαραί-
τητοι παράγοντες εὐδοκίμησης λαῶν καὶ ἀ-
τόμων. Πράγματι ἄνθρωποι, τῆς σημερινῆς ἐπο-
χῆς καὶ ἀνεκάθεν, πιστοὶ καὶ αἰσιόδοξοι, εὐκό-
λως στέφονται ὑπὸ εὐτυχίας. Ἐνῶ οἱ ἄπιστοι
καὶ δειλοί, οἱ ἔνοχοι καὶ δημοκόποι ἀποτυγχάνου-
ν ἓν ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἐκμηδενίζονται εἰς τὴν ἀ-
ποσύνησιν καὶ ἀνυπαρξίαν.

Ἡ δύναμις τῆς πίστεως καὶ αἰσιοδοξίας οἰ-
στηλατεῖ ψυχῇ τε καὶ σώματι τὸν ἄνθρωπον
καὶ πειθαναγκάζει αὐτὸν νὰ ἐκδηλωθῇ πᾶσι τοῖς
γόνιμοις, πάντοτε ἀποδοτικά. Δίδει ἰσχὺν καὶ
δύναμιν εἰς τὴν ἀνίσχυρον καὶ παραπαίουσαν
βούλησιν αὐτοῦ. Καθιστᾷ αὐτὸν ἀνδροπρεκτῆ
πρὸ τοῦ θανάτου, ἀπίστητον, μὲ ἀήτητον ἠθι-
κὴν ὑπεροχὴν. Ἀνυψώνει λαοὺς καὶ ἄτομα εἰς
ἀνωτέρας σφαῖρας ἠθικοῦ μεγαλείου καὶ ἀνω-
τερότητος, διότι ἔχουν ὡς ἴνδολμὰ τῶν τὴν πί-
στιν καὶ αἰσιοδοξίαν.

Τῇ ὑποκινήσει ἀμφοτέρων μεγαλύνει καὶ
κρατύνεται ἡ ἀνθρώπινος θέλησις. Ἄτομα καὶ
λαοὶ δλόκληροι, χάριν πίστεως καὶ αἰσιοδοξί-
ας, ὀθεύουν ἀκατασίγαστος τὴν ὁδὸν τῆς ἐθε-
λουσίας, ἡ ὁποία ἄγει εἰς τὴν δυσπρόσιτον
κορυφὴν τῆς ἀποφύσεως καὶ τῆς τόλμης. Ἀγώ-
νιζοῦν εἰς τὸν στίβον τῶν ὑψηλῶν πραγμα-
τοποιήσεων ἀνδροπρεπῶς. Ἀναδεικνύονται ἀπὸ
δυναστεύομενοι, δυνάσται καὶ ἀντικρύζουν συγ-
χρόνως τὸ τέρας, εἰς τὸ ὁποῖον θρονιάζει ἡ εὐ-
τυχία καὶ ἡ εὐδαιμονία τολμηρῶν καὶ ἀποφασί-
στικῶν ἀνθρώπων.

Τερματίζουν, καὶ ἀναπολοῦν τὴν ἀρχὴν καὶ
τοὺς ὀχληροτέρους σταθμοὺς τῆς καθόλου ζωῆς
τῶν. Ἀπηλλαγμένοι, τῶν βαρυστοιβαγμένων
ἐμποδίων, ἄνευ καταδοκῶν εἰς τὴν πορείαν
τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὴν φθίσιν καὶ ὀλικὴν κα-
τάπτωσιν αὐτῶν, κριτικάρουν τὰ ἐν τῇ ζωῇ καὶ
ἀναγνωρίζουν τὸ σθένος καὶ τὴν δυναμικότη-
τα τῆς πίστεως καὶ αἰσιοδοξίας, καὶ τὰ εὐνοϊ-
κὰ ἀποτελέσματά εἰς τὸ ὁποῖον ὁδηγοῦν.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ὀφείλει
ἡ οἰκογένεια καὶ ἰδίως ἡ μήτηρ νὰ ἐμπνέη πί-
στιν καὶ αἰσιοδοξίαν εἰς τοὺς τροφίμους τῆς.
Ἐπειτα τὸ σχολεῖον καὶ ἡ ἐκκλησία. Ὅλοι ὑ-
ποχρεοῦνται νὰ ἐνστερνίζωνται πίστιν καὶ αἰ-
σιοδοξίαν, ἰδίως οἱ μορφωμένοι, οἱ ὁποῖοι θεω-

ροῦνται, ἡ γέτης τάξις τῆς δλόγητος. Διότι κατὰ
τὴν γνώμην μου ἡ πίστις καὶ ἡ αἰσιοδοξία εἶναι
σπουδαῖοι παράγοντες εὐδοκίμησης ἀτόμων
καὶ λαῶν.

ΣΤΥΛ. ΣΥΝΤΖΟΥΛΑΚΗΣ

Ἀπόφοιτος Γυμν. Καστ. Κισσάμου

“ΦΙΛΟ ΤΕΚΝ’ ΑΛΛΑ ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΜΗΝ ΜΑΛΛΟΝ ΦΙΛΟ,,

Ἀληθῆς ἀδάμας ἀπαραμίλλου λαμπρότητος καὶ
ἀνυπολογίστου ἀξίας. Ρῆσις ἡ ὁποία μᾶς δεικνύει
τὴν μεγίστην σημασίαν καὶ ἀξίαν τῆς πατρίδος, μᾶς
δεικνύει ποίας τιμῆς καὶ ποίας ἐκτιμῆσεως ἀπολαμ-
βάνει ἡ ἔνδοξος ἡμῶν πατρίς ἡ αἰωνία Ἑλλάς. Καὶ
εἶναι πολλὰ αἱ γνώμαι αἰτινες διευτυπώθησαν καὶ ἐ-
λέχθησαν ἐν σχέσει πρὸς τὴν πατρίδα. Ἀλλὰ ὄλων
αὐτῶν τῶν γνωμῶν ἓν εἶναι τὸ περιεχόμενον τῶν μί-
αι καὶ ἡ ἔννοια καὶ ἡ σημασία τῶν καὶ τέλος εἰς ὃ
σκοπῶς διὰ τὸν ὁποῖον ἐλέχθησαν. Νὰ γεννήσουν εἰς
τὴν ψυχὴν τοῦ κάθε Ἑλλήνος τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν
πατρίδα, εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας ἀπειλεῖται ἡ
κοινὴ τοῦ ἔθνους Ἐλευθερία, εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς
ὁποίας ἡ Ἑλλάς ἔχει ἀνάγκην τῆς βοηθείας τῶν τέ-
κνων τῆς πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἐπιδρομῶν.

Καὶ ὁ Ἑλλήν ἀπὸ τῆς πλέον ἀπομεμακρυσμέ-
νης ἐποχῆς ὑπήκουσε εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος, ἡ
νέκαθεν παρεστάθη ἀκοίμητος φύλαξ καὶ ἀρρωγὸς
τῆς πατρίδος κατὰ τὴν δυστυχίαν τῆς. Ἡ ἱστορία
ἔχει νὰ μᾶς δείξῃ πλεῖστα πρότυπα τοιοῦτων ἀνδρῶν,
οἵτινες πρέπει νὰ ἀποτελέσουν τὰ ἰδανικὰ πρὸς τὰ
ὁποῖα ὁ Ἑλλήν πρέπει νὰ προσαρμόζῃ ἑαυτὸν διὰ
νὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς αὐτά. «Ἡ πατρίς εἶναι πολυτιμώ-
τερα καὶ ἀπὸ τὰ τέκνα λέγει ὁ Πλούταρχος». Φαν-
τασθεῖτε ποῖα τὰ αἰσθήματα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ
ὥστε νὰ τὴν θεωρῇ ἀνωτέρην καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν
τέκνων του, τὰ ὁποῖα τέκνα εἶναι τὸ στήριγμα τοῦ
οἴκου, τὸ πολυτιμώτερον πρᾶγμα τῆς οἰκογενείας. Εἶ-
ναι λοιπὸν ἐν τῇ πραγματικότητι τοιαύτη ἡ ἀξία τῆς
πατρίδος, ὥστε εἶναι καὶ λογικῶς δικαιολογημένη
ἡ ἀγάπη αὐτῆ. Καθῆκον λοιπὸν τοῦ κάθε Ἑλλήνος,
καθῆκον δύναται νὰ εἰπῇ τις, ἱερὸν καὶ ὀποχρεωτι-
κὸν εἶναι ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη, τὴν κοινὴν μὴ
τέραν ὄλων ἡμῶν, τὴν εὐεργετικωτάτην τροφὸν καὶ
διδάσκαλον. Εἶθε λοιπὸν τὸ γνωμικὸν τοῦτο καὶ τὰ
τόσα ἄλλα ἀθάνατα παραγγέλματα νὰ παραμένουν ὡς
φωτεινὰ μετέωρα εἰς τὴν ψυχὴν μας καὶ νὰ μᾶς ὑ-
πενθυμίζουν τὸ ἱερὸν καθῆκον μας πρὸς τὴν μητέρα
Ἑλλάδα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΦΕΙΡΑΚΗΣ

Μαθητῆς Στ' τάξεως Γυμνασίου Ἀγίου Νικολάου.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ

Ποίημα Ι. ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἐνθουσιώδης, τολμιρός, ὑπερήφανος ὁ νέος εἰσέρχεται εἰς τὸν στίβον τῆς ζωῆς. Δίδει τὴν ἐντύπωσιν μυθικοῦ ἥρωος, ὁ ὁποῖος ζητᾷ τὸν κίνδυνον διὰ νὰ θαυμάσῃ τὸν κόσμον, μὲ τὴν ἀστραπὴν τῆς τόλμης του καὶ ὁποῖος ἀδημονεῖ νὰ ριφθῆ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς διὰ νὰ θριαμβεύσῃ καὶ νὰ καταπλήξῃ μὲ τοὺς θύλους του

Εἶναι ἡ ὠραιότερα στιγμή τῆς ζωῆς του, ἀλλὰ καὶ ἡ κρισιμωτέρα διότι τότε διέρχεται ἀποφασιστικὸς τὰς ἀμφιβολίας διὰ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν χαρὰν ἢ πρὸς τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν συμφορὰν.

Δὲν γνωρίζῃ τὰς δυσκολίας. Δὲν σταματᾷ πρὸ τῶν ἐμποδίων. Μὲ τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς ψυχῆς του τὰ παρασύρει σὰν ἀκατάσχετος χεῖμαρρος, ὁ νεανικὸς του ἐνθουσιασμὸς τὰ ἀψηφᾷ ὄλα διὰ νὰ δώσῃ δι' ἐξέοδον εἰς τὴν θέλησιν.

Λησμονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ σκέπτεται, ὅτι πρέπει νὰ καταστρώσῃ καὶ νὰ μελετᾷ τὰ σχέδιά του προτοῦ ἀναλάβῃ οἰκονομικὸν ἔργον, ὅτι πρέπει νὰ προβλέπῃ καὶ νὰ ἐξετάζῃ τὰς συνεπείας αὐτοῦ.

Πόσας, ἀποτυχίας, πόσας ἀπογοητεύσεις, πόσην θλίψιν δὲν εἶχαν νὰ ἀποφύγουν οἱ ἄνθρωποι, ἂν δὲν παρασύροντο ἀπὸ τὴν θύελλαν τῶν ἐπιπολαίων ἐνθουσιασμῶν ἂν δὲν ἐγκατέλειπον τὴν ἀσφαλῆ ὁδὸν τοῦ προσεκτικοῦ συλλογισμοῦ...

Πόσα δεινὰ θὰ εἶχε ἀποφύγει ὁ κόσμος ἐὰν ὁ ἀνθρώπινος συλλογισμὸς δὲν ἐμέθαι ἀπὸ τὸ γλυκὺ κρασί τῶν ψευδαισθήσεων...

Ὁ νέος πρέπει νὰ συνηθίσῃ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πειθαρχίαν. Δὲν ἔχει γνωρίσει καλὰ τὸν ἑαυτὸν του. Δὲν ἔχει συνειδητοποιήσει τὸν σκοπὸν του, δὲν ἔχει ἐκτιμήσει τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ συναντήσῃ, μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν του.

Δὲν ἔχει ἐννοήσει τὸ «Σπεῦδε βραδέως» ποῦ ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Δὲν συμβουλευέται τὸν ἑαυτὸν του ἢ κάποιον ὁ ὁποῖος βεβαίως ἐνδιαφέρεται γιὰ αὐτόν. Δὲν συμβουλευέται τοὺς γονεῖς του, τὴν μητέρα του...

«Ὡ, πόσες ἄλλες φορὲς στοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ
μας τὰ σκότη,
μόνη σου κλαῖς, σ' ἓναν θρηῖνον βουβὸ τὴν χα-
μένη μας νεότη».

Τραγουδᾷ ὁ ποιητὴς Βερίτης.

«Παρασύρεται ἀπὸ τὸν ἀνεμοστρόβιλον τῶν ἐ-

πιθυμιῶν του λησμονεῖ ὅτι κοντὰ στὸ τζάκι κάθεται ὀλομόναχη, ἢ δυστυχισμένη μητέρα, γεμάτη ἀπὸ ἀνεξάντλητον ἐπιείκεια. Βασανίζεται, καὶ κλαίει ὅταν σκέπτεται τοὺς κινδύνους, ποῦ διατρέχει ἡ ἀθωότης καὶ ἡ ἀρετὴ του» λέγει ὁ Γάλλος λογοτέχνης Φρανσουά Κοπέ.

«Ὡ νέε καὶ νέα νὰ εἴχατε τὴν φρόνησιν, τὴν φρόνησιν τὸ πρωταρχικὸν στοιχείον τῆς ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐδαιμονίας, .. τὴν φρόνησιν ποῦ θεμελιώνει τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην τοῦ ἀτόμου καὶ ἐξασφαλίζει τὴν εἰρήνην μεταξὺ τῶν ἐθνῶν!!! Νὰ εἴχατε ἄρθρον πίστεως τοὺς λόγους τοῦ ποιητοῦ: «ἀβουλία μέγιστον ἀνδρὶ πρόκειται κακόν». Νὰ προσέχατε!! Νὰ προσέχατε μὲ τὴν σύνεσιν, μὲ τὴν βαθυστόχαστον μελέτη τῶν πραγμάτων, μὲ τὴν προσεκτικὴν σας δρᾶσιν εἰς τὴν ζωὴν, μὲ τὴν καλὴν χρῆσιν τῶν δυνάμεων καὶ ἱκανοτήτων σας γιὰ νὰ φθάσετε εἰς τὸν προορισμὸν σας.

Πρόσεξε λοιπὸν νέε «τὰ πρῶτα σου βήματα» Πρόσεξε τὴν ἀρχὴν σου. Μὴν ξεχνᾷς ὅτι «ἡ ἀρχὴ τὸ ἥμισυ τοῦ παντός», «ἡ ἀρχὴ τὸ πρῶτον δῶρον».

Μὴν ἀδρανήσῃς, μὴν ἀδιαφορήσῃς, ἀλλὰ καὶ μὴ τρέξῃς μὲ ἐπιπολαιότητα.

Προχῶρε ἀπτόητος ἐμπρός! Ἀγάπησε τὴν ἐργασίαν καὶ τὸν κόπον, ἐπιζήτησε τὴν νίκην, τὴν δύσκολον, τὴν σημαντικὴν.

Κύλησε ὡς ἔφηβος Ἰησεὺς τὸν βράχον τῶν διαγμάτων σου καὶ περιζώσου τὰ ἐνδοξα ἠθικὰ ὄπλα σου, διὰ νὰ θεμελιώσῃς ἐπὶ ἀκλονήτων ἠθικῶν βάσεων τὴν ἐπιτυχίαν σου.

ΜΕΛΑΚΗ ΙΩΑΝΝΑ

Στ' »' Γ. Θ. Χ.

Η "ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ,,
ΕΥΧΕΤΑΙ

Εἰς τοὺς ἀναγώνστες
καὶ ἀναγνώστριές της

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

ΧΗΜΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ
ΕΚΘΕΣΙΣ :

Αναφέρατε τὰς σπουδαιότερας ἀνά τους αἰῶνας ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις αἱ ὁποῖαι ἐξύψωσαν τὸ πνευματικὸν καὶ βιοτικὸν ἐπίπεδον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐγένοντο οὕτω οἱ φορεῖς τοῦ πολιτισμοῦ.

ΑΛΓΕΒΡΑ :

Ζήτημα 1ον. Δοθέντος ὅτι $\log 2 = 0,30103$, $\log 3 = 0,47712$ καὶ $\log 7 = 0,34510$, προσδιορίσατε χωρὶς πίνακας τοὺς λογαρίθμους τῶν ἀριθμῶν 0,005, 6,3 καὶ

$$\left(\frac{49}{216}\right)^{1/3}$$

Ζήτημα 2ον. Ἐστω K θετικὸς ἀκέραιος ἀριθμὸς καὶ ἔστω $\lambda = 6K + 1$. Δεῖξατε ὅτι τότε τὸ πολυώνυμον $(x+1)^\lambda - x^\lambda - 1$ εἶναι διαιρετὸν διὰ τοῦ πολυωνύμου $x^2 + x + 1$.

Ζήτημα 3ον. Προσδιορίσατε τὰς τιμὰς τῶν χ καὶ ψ , αἱ ὁποῖαι ἐπαληθεύουν τὴν ἐξίσωσιν $100\chi^2\psi^2 + 280\chi^2\psi - 300\chi\psi^2 - 840\chi\psi + 196\chi^2 + 225\psi^2 - 588\chi + 630\psi + 441 = 0$

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ :

Ζήτημα 1ον. Δίδεται περιφέρεια K καὶ εὐθεῖα (ϵ) καὶ σημεῖον A ἐπὶ τῆς εὐθείας. Εὗρεῖν ἕτερον σημεῖον M ἐπὶ τῆς εὐθείας ταύτης,

ὄπερ νὰ ἀπέχη ἕξ ἴσου ἀπὸ τὸ δοθέν σημεῖον A καὶ ἀπὸ τὴν περιφέρειαν K .

Ζήτημα 2ον. Εἰς ἕκαστον τε τὸ ἴπλευρον $AB\Gamma\Delta$ ὁ γ τόπος τῶν σημείων ἐκεῖνων, δι' ἕκαστον τῶν ὁποίων ἰσχύει ὅτι «τὸ ἄθροισμα τῶν ἐμβιδῶν τῶν δύο τριγῶνων αἵτινα ἔχουν αὐτὸ ὡς κορυφὴν καὶ βάσεις ἀντιστοίχως δύο ἀπέναντι πλευρὰς τοῦ τετραπλεύρου εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν ἐμβιδῶν τῶν δύο ἄλλων τριγῶνων μετὰ τὴν ἰδιαν κορυφὴν καὶ μετὰ βάσεις ἀντιστοίχως τὰς δύο ἄλλας ἀπέναντι πλευρὰς» εἶναι ἡ συνδέουσα τὰ μέσα τῶν διαγωνίων του.

Ζήτημα 3ον. Νὰ δειχθῇ ὅτι αἱ τέσσαρες κάθετοι ἐπὶ τὰς ἔδρας ἑνὸς τετραέδρου $AB\Gamma\Delta$ μετὰ τὰς ἑναντι ἄκμους ὀρθογωνίους, αἵτινες ἀγονται ἀπὸ τὸ σημεῖον τομῆς τῶν ὑψῶν ἐκείστης ἔδρας τέμνονται εἰς ἓν σημεῖον.

Ζήτημα 4ον. Νὰ δειχθῇ ὅτι ὁ λόγος τῆς ἐπιφανείας σφαιράς πρὸς τὴν ὀλικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ περιγεγραμμένου περὶ ταύτην ἰσοπλευροῦ κώνου εἶναι $1/3$. Ἐπι δεῖ ὁ λόγος τῶν ὄγκων εἶναι ὁ αὐτός.

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

Ζήτημα 1ον. Νὰ εὗρεθοῦν τὰ θετικὰ καὶ μικρότερα τοῦ $\frac{\pi}{2}$ τόξα χ , ψ , z , αἵτινα ἐπαληθεύουν τὸ τριγωνομετρικὸν σύστημα $\chi + \psi + z = \pi$ (1), $\epsilon\phi \frac{\chi}{2} \epsilon\phi \frac{\psi}{2} = \frac{\sqrt{6} - \sqrt{3}}{2}$ (2), $\epsilon\phi \frac{\psi}{2} \epsilon\phi \frac{z}{2} = \sqrt{3} - \sqrt{2}$ (3)

Ζήτημα 2ον. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι εἰς τρίγωνον $AB\Gamma$ πληροῦται ἡ ἀνισότης $\alpha^2 \eta\mu^2(B-\Gamma) + \beta^2 \eta\mu^2(\Gamma-\Lambda) + \gamma^2 \eta\mu^2(A-B) > 0$, ἐφ' ὅσον συμβαίνει νὰ εἶναι $\alpha < \beta < \gamma$ ἢ $\beta < \gamma < \alpha$, ἢ $\gamma < \alpha < \beta$. Εἰς ποῖα τρίγωνα ἡ ἀνωτέρω ἀνισότης γίεται ἰσότης.

Ζήτημα 3ον. Δίδεται κύβος

$AB\Gamma\Delta E\Z\eta\Theta$. Ζητοῦνται α) Νὰ καθορισθῇ διὰ προσδιορισμοῦ τῆς γωνίας χ , ἐπὶ τῆς εὐθείας τῆς ἀκμῆς AE σημεῖον P , τοιοῦτον ὥστε οἱ λοιπαὶ τρεῖς παράλληλοι πρὸς τὴν AE ἀκμαὶ τοῦ κύβου BZ , $\Gamma\eta$ καὶ $\Delta\Theta$, νὰ φαίνωνται ἐκ τοῦ P ὑπὸ τὴν αὐτὴν γωνίαν.

β) Νὰ εὗρεθῇ συναρτήσει τῆς εφχ ὁ λόγος τῶν ὄγκων τῶν στερεῶν εἰς τὰ ὁποῖα διαιρεῖται ὁ κύβος διὰ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῆς διαγωνίου BD τῆς ἔδρας $AB\Gamma\Delta$ καὶ τοῦ σημείου P . Ποῖα ἡ τιμὴ τοῦ λόγου τούτου εἰς τὴν περιπτώσιν τοῦ ὡς ἀνωτέρω καθορισθέντος σημείου P . Εἶναι γωνία $PBA = \chi$ καὶ $AB = a$.

ΦΥΣΙΚΗ

Ζήτημα 1ον. Τὴ καλοῦνται ταχύτης, ἐπιτάχυνσις ἐν εὐθυγράμμῳ κινήσει, μηχανικὸν ἔργον, κινητικὴ ἐνέργεια, χηλιογραμμόμετρον, ἵππος, ὄρμαϊος ἵππος;

Ζήτημα 2ον. Βίρος 200 kgr* ἐκκινεῖ ἐκ τῆς ἠρεμίας καὶ κινεῖται ἐπὶ ὀριζοντίου εὐθυγράμμου τροχιᾶς ὑπὸ δυνάμεως 100 Kgr* ἕως ὅτου ἀναπτέξη ταχύτητα 72 Km/h Ζητεῖται τὸ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἔργον τῆς δυνάμεως εἰς ὄρμαϊους ἵππους. α) Διὰ λειτουργίαν ἀνευ ἀντιστάσεως, καὶ β) Διὰ λειτουργίαν μετὰ ἀντιστάσεις, εἰς συντελεστὴς τριβῆς εἶναι $h = 0,05$, πόση θὰ πρέπη νὰ εἶναι ἡ δύναμις καὶ πόσον τὸ ἔργον διὰ τὴν αὐτὴν συνθήκην;

Ζήτημα 3ον. Ράβδος ὀρθογωνίου διατομῆς 2×4 cm καὶ μήκους 1,20m, ἐκ ξύλου εἰδικοῦ βάρους 0,8 προσκολλᾶται ἐπὶ ράβδου ὁμοίου μεγέθους ἐξ ἐλαφροῦ κράμματος. Ἡ σύνθετος ράβδος βυθιζομένη κατὰ κορυφῶς ἐντὸς ὕδατος ἀπλίνει ἐκτὸς αὐτοῦ μήκους 2cm. Εὗρεῖν τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ κράμματος.

Ζήτημα 4ον. Ὄβις βάρους 50 kgr* ἐξέρχεται τῆς κἀννης πυροβόλου μετὰ ταχύτητα 800 m/sec καὶ ὀμαλῶς ἐπιβραδυνομένη προσκρούει εἰς ἀπέναντι βράχον μετὰ ταχύτητα 400 m/sec ὅτε καὶ ἐκρήγνυται. Ἡ

τροχιά υποτίθεται εὐθύγραμμος. Ὁ ἥχος τῆς ἐρήξεως ἠκούσθη ἀπὸ τὸν πυροβολητὴν μετὰ 13,82" ἀπὸ τὴν ἐκ τῆς κἀν ης ἐξόδου. Ζητεῖται ἡ ἀπόστασις τοῦ βρόχου ἀπὸ τοῦ πυροβόλου καὶ τὸ ἔργον τῆς προσκρούσεως εἰς θερμίδας.

Ζήτημα 5ον. Εἰς κοῖλον σφαιρικὸν κάτοπρον ἐστιακῆς ἀποστάσεως $f=20$ cm μὲ δριζόντιον ἄξονα, εἰς ἀπόστασιν 40cm πέραν τοῦ κέντρου τοποθετεῖται ἀπὸ τοῦ ἄξονος πρὸς τὰ ἄνω καθέτως ἀντικείμενον ὕψους 25cm. Ποῦ θὰ σχηματισθῇ τὸ εἶδωλόν του καὶ ποῖον τὸ μέγεθος αὐτοῦ;

Ζήτημα 6ον. Συστοιχία συσσωρευτῶν τάσεως 24 Volt φορτίζεται ἀπὸ ἠλεκτρικὴν πηγὴν τάσεως 110 Volt διὰ παρεμβολῆς ἀντιστάσεως. Ἡ ἔντασις εἶναι 10 ἀμπέρ. Νὰ υπολογισθῇ τὸ ὑπὸ τῆς συστοιχίας παραλαμβανόμενον ἔργον εἰς ὄριαια χιλιοβάττ διὰ λειτουργίαν 4 ὥρων καὶ τὸ ποσὸν τοῦ καταστρεφόμενου ἔργου εἰς θερμίδας. Ἄν ἡ τιμὴ τοῦ ὄριαίου χιλιοβάττ εἶναι 0,60 δραχμαί, πόση ἢ εἰς δραχμαῖς ὀλικὴ δολάνη διὰ τὴν φῶτισιν τῆς συστοιχίας;

ΧΗΜΕΙΑ

Ζήτημα 1ον. Νὰ ἀναγραφῇ μετὰ τῶν ἐξισώσεων τῶν σχετικῶν χημικῶν ἀντιδράσεων τί θὰ σχηματισθῇ κατὰ τὴν διαβίβασιν:

α) Διοξειδίου τοῦ θείου ἐντὸς διαλύματος ἰωδικοῦ ἁλατος.

β) Ἀμμωνίας καὶ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακός ἐντὸς κεκορεσμένου διαλύματος χλωριούχου νατρίου.

γ) περισσεῖας διοξειδίου τοῦ ἀνθρακός ἐντὸς ἀλύματος ὑδροξειδίου τοῦ ἀσβεστίου.

δ) Χλωρίου ἐντὸς διαλύματος ὑδροξειδίου τοῦ ἀσβεστίου.

ε) Χλωρίου ἐντὸς οἰνοπνεύματος σι) διοξειδίου τοῦ ἀνθρακός διὰ διαλύρου ἀνθρακός.

ζ) ὕδροφθορίου ἐπὶ διοξειδίου τοῦ πυριτίου.

η) διοξειδίου τοῦ ἀζώτου ἐντὸς ὕδατος.

Ζήτημα 2ον. Ὄρισμένον βάρος ἐνὸς οξειδίου μετάλλου τινὸς ἀπύτει 14,7 gr φωσφορικοῦ οξέος πρὸς σχηματισμὸν 22,5 gr ἀντιστοι-

χου οὐδετέρου ἁλτος. Ἴσον βάρος ἀρχικοῦ οξειδίου, κατόπιν χημικῆς τινὸς δράσεως μετατρέπεται εἰς ὁξείδιον τοῦ αὐτοῦ μετάλλου ὡς διδύναμου, ὅπου τῇ ἐπιδράσει φωσφορικοῦ οξέος σχηματίζει 17,75 gr ἀντιστοίχου οὐδετέρου ἁλατος. Ζητοῦνται: α) Τὸ ἀτομικὸν βίρος τοῦ μετάλλου καὶ β) Τὸ σθένος αὐτοῦ εἰς τὸ ἀρχικὸν οξείδιον.

Ζήτημα 3ον. 2,32 gr μίγματος κόνεως τρυγικοῦ οξέος καὶ οξέονο ἀνθρακικοῦ νατρίου προστίθενται εἰς περισσεῖαν ὕδατος, ἀφοῦ δὲ ἠρεμήσει τὸ προκύψιν διάλυμα προστίθεται εἰς αὐτὸ περισσεῖα οξέος, ὅτε ἐκλύονται 335 cm³ (ὑπὸ κανονικῆς συνθήκας μετρούμενα) διοξειδίου τοῦ ἀνθρακός. Ζητεῖται ἡ ἐκατοστιαία σύστασις τοῦ ἀρχικοῦ μίγματος.

Ζήτημα 4ον. 2,25 gr πνεύματος τινὸς οξειδούμενα πρὸς τὸ ἀντιστοιχόν οξὺν αὐξάνουν κατὰ 0,7 gr. Ἄφ' ἐτέρου ἓνα μοριόγραμμα τοῦ αὐτοῦ πνεύματος καίεται τελείως ὅτε καταναλίσκονται 67, lit οξυγόνου, ἐνῶ σχηματίζονται ἴσος ὄγκος οξειδίου τοῦ ἀνθρακός καὶ 54 gr ὕδατος. Τὰ ἀέρια θεωροῦνται ὑπὸ κανονικῆς συνθήκας. Ζητεῖται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνθρακοξυλίων (καρβοξυλίων) ἀνὰ μόριον σχηματισθέντος οξέος μετὰ τὴν ἀρχικὴν οξείδωσιν. Ἀτομικὰ βάρη:

$$c=12, N=23, P=31.$$

ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ

211) Κατὰ τοπικὴν ἐφορτὴν ὁ κώδων τῆς μιᾶς ἐκκλησίας ἐπαρχιακῆς πόλεως ἤχει ἀνὰ 3 λεπτά, τῆς β' ἀνὰ 5 λεπτά καὶ τῆς γ' ἀνὰ 6. Ἄν ἀρχίσουν νὰ ἤρουν συγχρόνως μετὰ πᾶσον τοῦλάχιστον χρόνον θὰ ἤχησον πάλιν ὅλοι τὸν αὐτὴν στιγμήν.

Κονταδάκης Νικ.
Ἡ' Πρακτικῶν

212) Ἐνὺς ἠγόρασε 50 ἀγῶ. Ἐσπασαν ὅμως μερικὰ καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἐπώλησε καὶ ἔλαβε 70 δραχ. δηλ. τὰ χρήματα πού τὰ ἠγόρασε. Ἐὰν ὅμως δὲν ἔσπασαν θὰ ἔλάβανε 100 δραχ. Πόσα ἀγῶ ἔσπασαν;

Ἐμμ. Γαλανάκης
Ἡ' Γυμν. Καστ. Πεδιάδες

213) Καταγγέλλει τ.ς εἰς τὴν ἀ-

στυνομίαν ὅτι τὴν νύχτι τὸν ἔκλεψαν. Δὲν ἤξερε ὅμως ποῖαν ὥραν ἀκριβῶς πῆγε εἰς τὸ σπίτι του ὁ κλέπτης πλὴν μόνον θυμότανε ὅτι τὸ ρολοῖ τοῦ τοίχου κτυποῦσε πολλές φορές, 15 λεπτά μετὰ πού πέρασε ἐν αὐτοκίνητον καὶ 20 λεπτά μετὰ τὸ αὐτοκίνητον ἐνεφανίσθη ὁ κλέπτης, τὸ ρολοῖ εἶχε χαλάσει καὶ ἐσταμάτησε εἰς τὰς 12 ἀκριβῶς. Τὴν ὥρα πῆγε ὁ κλέπτης;

Γ. Μακράκης
Ζ. Γυμν. Βιάννου

ΕΚ ΤΗΣ ΑΛΓΕΒΡΑΣ

214) Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις:
 $12x^5 + 2x^4 + 432x^3 + 72x^2 + 3420x + 570 = 0.$

Γ. Ζωγραφάκης
Ἡ' Γυμν. Πόρτιπας

215) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα:
 $x + \psi = 10, \quad \chi\psi = \omega, \quad \nu + \omega = 14,$
 $\frac{\chi}{\omega} + \frac{\nu}{\phi} = 4.$

Βουρδουμπᾶς Μᾶρκος
Ἡ' Πρακτ.

216) Νὰ τραπῇ εἰς γινόμενον ἡ παράστασις:
 $\chi^2(\omega - \psi^2) + \psi^2(\chi - \omega^2) + \omega^2(\psi - \chi^2) + \chi\psi\omega(\chi\psi\omega - 1).$

Μαρίνος Γ. Λαπιδάκης
Τζ. ΣΤ' Ε. Σ. Ἱερραπέτρας

217) Εὑρεῖν ἀριθμὸν τριψήφιον καὶ τοιοῦτον ὥστε τὸ εἰκοσαπλάσιον τοῦ ψηφίου τῶν ἑκατοντάδων καὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων προσλαμβάνοντα τὴν μονάδα νὰ ἰσαῖνται πρὸς τὸ ἓν τοῦ ἀριθμοῦ.

Νικόλαος Ζ. Ζερβάκης
Τζ. Ζ' Γυμν. Ἀγ. Νικολάου

ΕΚ ΤΗΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

218) Τρεῖς ἴσοι κύκλοι διέρχονται διὰ τοῦ αὐτοῦ σημείου Α καὶ τέμνονται εἰς σημεῖα Β, Γ καὶ Δ. Ἐστῶσαν Μ, Ν καὶ Σ τὰ σημεῖα τὰ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα πρὸς Α. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ σημεῖα Β, Γ καὶ Δ εἶναι μέσα τῶν πλευρῶν τοῦ τριγώνου ΜΝΣ.

Ζαφειράκης Γεωργ.

Τζ. Ζ' Γυμν. Ἀγ. Νικολ

219) Δύο κύκλοι ἐφάπτονται ἐκτὸς εἰς τὸ Α. Διὰ τοῦ Α φέρομεν εἰς τὸν ἓνα τῶν κύκλων χορδὴν ΑΒ καὶ τὸν ἄλλον χορδὴν ΑΒ' κάθετον ἐπὶ τὴν ΑΒ. Δείξατε ὅτι ἡ ΒΒ' διέρχεται διὰ σταθεροῦ σημείου ὁ-

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Φίλοι μας, συνεργάτες, άναγνώστες και αναγνώστριές μας, Με την ίδια πάγια χαρά πάντα ε άπαντού με στα γράμματά σας.

Κωνσταντίνη Ειρήνη Τ'95, Ζ' Γυμν. Καστ. Πεδιάδος Σε εύχαριστούμε πολύ δια τα τόσο καλά σου λόγια. 'Η συνεργασία σου έγκρίνεται.

Ταχτιάκη 'Αντιγόνη Στ' Γυμν. Καστ. Πεδιάδος. Θα προτιμούσαμε αντί ρητού ένα άλλο θέμα έπίκαιρο.

Χαραλαμπίκη Ζαχ. Στ' Γυμν. Καστ. Πεδ. Είναι άξιαίπεινη ή προθυμία σου φίλε μας. Μην πάφης ποτέ νά μελετάς και νά γράφης. Θα προτιμούσαμε μιά έπίκαιρη συνεργασία σου.

'Ηλιάκη 'Ελευθέριον Κιστέλλι. Δεν μάς γράφεις την τάξιν σου.

Περδικάκη 'Ερμιόνη Δ' Γ. Καστέλ. Κισσ. Μερικές στρώφες καλές.

Αριστινάκη Μαρίας Στ' Γ. Ο. Χ. 'Εχει έπιτυχία τό ποιήμα σου.

Ψυχουτάνη Μαρίας Η' Πρακτ. Α.

ταν ή γωνία ΒΑΒ' στρέφεται περι την κορυφήν τής Α.

Κωνσταντίνος Κυριτάκης
Τάξ. Ηκ' Γυμν. Καστ Κισάμου 220) Νά φέρητε την διάμεσον ΑΔ ορθογωνίου τριγώνου ΑΒΓ και την ΕΔ κάθετον επί τής ύποτεινούσης εις τό σημείον Δ αυτής. Νά άποδεξιτε δέ ότι ή γωνία ΑΔΕ ίσοῦται με την διαφοράν των όξειών γωνιών του τριγώνου.

Στιβχικήκη Μιχαήλ
Τάξ. Ζ' Γυμν. Βιάννου

221) Δίδεται άκτις ΟΖ κάθετος προς την ΔΟΒ διάμετρον περιφερείας Ο. Προεκτείνομεν την ΟΖ περίαν του Ζ εις τμήμα ΖΓ=ΖΒ και φέρω την ΓΑ, ή όποία τέμνει την περιφέρεια εις τό Δ. Φέρω την διάμετρον ΔΟΕ. Νά δειχθῆ ότι γωνία ΟΕΒ ίση με τό τριπλάσιον τής γωνίας ΑΓΟ.

Εύγγ. Κολοκοτρώνης
Ζβ' Πρακτικού

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑΣ

222) 'Οπτική άκτις ΟΑ προσπίπτει εις σημείον Α επί ύαλίνης πλακός με παραλλήλους έδρας τής όποιάς τό πάχος είναι $e = 24,8$ χιλιοστ. υπό γωνίαν $\alpha = (52^\circ 28')$. Διαθλωμένη δέ κατά γωνίαν β προσπίπτει εις σημείον Β και έξέρχεται παραλλήλως προς την άρχικήν αυτήν διεύθυνσιν. Νά εύρεθῆ ή πλαγία αύτη μετατόπισι η και νά έκφρασθῆ αύτη συναρτήσει των

Γ. Ρ. Πετιοχημένο τό εύθυμωγράφημά σου

Μαθιούδκην 'Ιώ. Η' Πκλτιεχ Σε εύχαριστούμε. Τα ποιήματά σου κακογραμμένα.

Μιχαηλδκην Νικ. Γ' Γ. Σητείς. Τα ανέκδοτά σου χωρίς ένδιαφέρον νά νά δημοσιευθόν.

Πατριαντανάκη Μαρίας Ζ' Γυμν. 'Ακπέτρης. Τό ποιήμα σου ύπερείσ τό μέτρο. Τα ανέκδοτά σου καλά.

'Αρχιζιζιανάκη Νικ Δ' Γ. Σητείς Τό ανέκδοτο καλό.

Μυροφόρου Μαρίας Ζ' Γ. Ίερ. Στείλε μας πιδ καλογραμμένα ανέκδοτα.

Χιχλάκη Στραμ Β' Γ. Α. Η. Θα προτιμούσα κάτι με μαθητικών ένδιαφέρον.

Φυτράκη Χαρ. Γ. Βουσιολών. Φίλε μας σε συχαίρομε για την εύχέ-είά σου νά γράφης. 'Ασφαλώς θα σε δοῦμε μιά μέρα άριστό λογογράφ.

δεδομένων στοιχείων $\nu = \frac{\eta\mu\alpha}{\eta\mu\beta}$

(=1,52) του ε και του α.
Μάρκος Μαρ. 'Ανδρουλάκης
Ηκ' Πρακτικού.

223) Νά έπαληθ-υθῆ ή ταυτότης:
 $2\epsilon\phi^2\chi : (1 + \epsilon\phi^2\chi) = \epsilon\phi^22\chi : (2 + \epsilon\phi^22\chi).$

Δερμιδάκης Μανούσος
Ηκ' Πρακτικού

ΦΥΣΙΚΗΣ

225) Σιφωνιον μήκους 2η βυθίζεται κατά τό ήμισυ έν ός ύγρου. 'Ανασύρομεν τοῦτο κατ'ικουφως όποτε έντός του σιφωνίου μένουν 50 cm στήλης ύγρου, εάν ή άτμοσφαιρική πίεσις κατά την αύτην στιγμήν είναι 75 cm Hg, νά εύρεθῆ ή πυκνότης του ύγρου.

'Α. Ζιζιάνης
Ζκ' Πρακτικού Γ. Α. Η.

226) 'Υποθέομεν ότι ό άξονας τής γῆς έχει μεγάλη άκτινα κύτως ώστε νά μπορῆ νά περάσῃ μιά μεγάλη σφαίρα από αυτόν δια μέσου τής γῆς με εύκολία. Ποῦ θα πάῃ ή σφαίρα; και διατί;

Φρειδερίκη Παναγιωτάνη
Τάξ. Η' Πρακτ. Λύτ. Χανίων

227) 'Ασφαλιστική βαλβίς λίβητος έχει επιράνειαν 5 cm². 'Εόν ή πίεσις του άτμου δέν πρέπει νά ύπερβῆ τά 5 kg/cm² πόσον βάρος πρέπει νά προστεθῆ έπί τής βαλβίδος, ώστε αύτη ν' άνοίγη, όταν ή πίεσις αύξάνεται εις την άνωτέρω

Μαθιούδκην Θεόδ. Φοιτ. 'Εμπ. Σε εύχαρι τ'όθε καλέ μας άλησμόνητε φίλε. Θα δημοσιευθόν μόλις έξο κοινοήσῃμε χάρον.

Ζεβρουδκην Γεώργ. Ε' Κανδά-νου, 'Εχομε δημοσιεύσει αρκετά παρόμοια.

Κωνσταντόπουλον 'Αθ' καθηγητήν Γ. Βουσιολών, Σας εύχαριστού με θερμώς. 'Η συνεργασία των σεβαστών μας καθηγητών είναι πάντοτε εύπρόδεκτος, διότι μάς κατευθύνει εις τά βήματά μας. Θα δημοσιευθῆ.

Δαυελάκη Μαρίας Γ. Καστ. Πεδ. έγκρίνεται.

Παντελιδάκη Εύγγ. Ζ' Β.Γ.Ρ. 'Εγκρίνεται.

Ζακήν Νικ. Στ' Γ. Μοιρών. Τό λαμβάνομεν ύπ' όψιν.

Τζεμπανάκη 'Αντ. 'Ανταπ. Αγ. Νικολ. 'Αγαπητέ μας φίλε πώς μάς έπιστρέφεις τό περιοδικόν χωρίς νά μάς γράφης την αίτίαν; Δέν κάνουν έτσι οι καλοί φίλοι, μεταξύ των ό-

τιμήν.

'Αλέκος 'Ορφανουδάκης
Ζ' Πρακτικού

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ

Στιβχικήκη Μιχαήλ Ζ' Γυμν. Βιάν. 'Η συνεργασία σου έλήφθη. Πολύ καλή. Θα δημοσιευθῆ.

Μυροσειδην Γεωρ. Η' Γυμν. Νεα πόλ, 'Ομοίως.

Πευκιανάνη 'Εμμ. ΣΤ' Γυμν. Βιάννου. 'Αγαπητέ μας φίλε νά μάς συχωρήσ, λαμβάνομεν τόσα πολλά γράμματα πιδ πιθανόν νά παραπέσει κανένα. Πόντως ή νέα σου συνεργασία έλήφθη και θα δημοσιευθῆ.

Μακροθράκη Νικολ. Η' Γυμν. 'Ιεραπέτρης. 'Η συνεργασία σου έλήφθη. Θα δημοσιευθῆ. Διά τό θέμα τό όποιον άναφέρεις άν είναι καλόν και έκτός των μαθητικών πλαισίων θα δημοσιευθῆ.

Δαυελάκη Μαρτίνου ΣΤ' Ε. Σ.

'Ιεραπέτρης. 'Η άλληλογραφία του περασμένου τεύχους καθυστέρησε δια τοῦτο και δέν έλαβες άπάντησιν. 'Η νέα συνεργασία σου έλήφθη.

Ζιζιάνη Α. Ζκ' Πρακτ. Γ. Α. Η. Αί άσκήσεις τής Φυσικής έλήφθησαν.

Κυριτάκη Κων. Η' Γυμν. Καστ. Κισάμου. 'Η συνεργασία σου έλήφθη.

Τσιτράκη Βασ. Ηκ' Γυμν. Καστ. Κισάμου. 'Ομοίως.

Πρατινάκη Νεῦλα Γυμν. Πέμπιας Καινούρ. Στυλιανήκη Κων. Ζ' Γυμν. Βιάννυ. Ζηφειράκη Γεωρ. Ζ' Γυμν. 'Αγ. Νικολ., Πρατινάκη 'Ελένη Ζκ' Γυμν. Πέμπιας, Κολοκοτρώνη Εύγγ. Ζβ' Πρακτ. Χαν.

Χεωρδάκη Ζωμμπολα Ζ' Κλ. Γ. Ο. Ρ. 'Η συνεργασία σας έλήφθη.

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ή λαμπρή έερίη της Χριστιανώσούνης, ή έερίη της Ειρήνης και της 'Αγάπης ανέτειλε και έφέρος εις τον Χριστιανόν όριζοντα, με όλτες τάς έλπίδας μιας καλύτερας αύριον, μιας καλύτερας ζωής, μι-α Χριστιανικής κοινωνίας. Από το βάθη της ψυχής μας ξεπηδοθν χαρμόσυναι οι 'Αναστάσιμοι ύνι, και πλημμυρίζουν την ύπρξίν μας και φωτίζουν την ζωήν μας. 'Ο δρόμος που άνοιγεται μπροστά μας είναι ή χοιοιανική λεωφόρος που οδηγεί εις την αιώνιότητα. 'Οφείλομεν να την ακολουθήσωμεν ως χριστιανοί και ως έλληνόπαιδες πρέπει να υπερηφανευόμεθα δια την εξαιρετικήν τιμήν που μας έκομε ο Κύριος να μας χαρίση το Μαρτύριον και την 'Ανάστασιν του ως σύμβολα του άγώνος της ζωής μας,

ποιών ύπάρχει κατανόησις και άληθινή συνεργασία. Σε παρακαλούμε να τακτοποιήσης τους λογαριασμούς σου και να μας στείλεις κατάστασιν έξοφλήσεως. Το Γυμνάσιόν μας ήτο άνεκαθεν προσφιλέστατον και διαν άνοιξης τους τόμους του περιοδικού θά ήδη πολλές και έκλεκτάς συνεργασίας του Γυμνασίου σας, περισσότερα ίσως από κάθε άλλο Γυμν. έμεις το περιοδικόν θά το στέλλωμεν εις έτερον άνταποκριτήν, διότι δεν θέλομεν να στερήσωμεν τους φίλους συμμαθητάς μας του Γυμνασίου σας του περιοδικού των έξείτίας της Ιδικής σας ύπρέτου ένεργείας, ήτοι α φίλε μας να μας συγχώρη, αλλά δεν σε τισάμε τον τρόπον που έγινε.

Ζερβάκη Νι. Γ. 'Αγ. Νικόλκου
Σε εύχαριστούμε, Δεν θά στερήσωμεν το αγαπητόν μας Γυμνάσιόν σας του περιοδικού του. Γράψε μας δια την παραλαβήν και την κυκλοφορίαν του περιοδικού. Στείλε μας την κατάσταση των τελειοφοίτων σας.

Καρύδη Γεώργ. Γ. 'Αγ. Νικόλ.
Σε εύχαριστούμε φίλε μας. Να συνεργασήτε με τον συμμαθητήν σου Ζερβάκη Νικ. δια το περιοδικόν. Γράψε μας τα νεότερά σας.

Δασκαλάκη Ανδρ. Σ' Πρωκτ. Ρ. Βελεγράκη Σχ. Γ. Βιάννου Φυτράκη Χρ. Γ. Βου ολιών Δάκων Κωνστ. 'Εμψ. Σχ. 'Ηρακλ. Μαθίου Δικην 'Ιω. Γ. Παλιεσχ. Δασκαλάκη Νίκη Γ. Κανδ. Χριστοδουλάκη Γ. Κολυμβάρι Δεσποάκη 'Εμψ. Γ. Καστ. Παδιάδος. 'Ελήφθησαν αι επιστολάι σας. Σας εύχαριστούμε πολύ.

Με δην της την άγάπην και τούς άπειρους χαιρετισμούς ή ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΑΣ ΗΧΩ.

του θράμβου και της νικής και τή παντός πειρασμού και έμποδίου.

ΚΑΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΜΑΣ
τά Γυμνάσια της Κρήτης προπορεύονται εις ποσοτόν έπιτυχίας των τελειοφοίτων των εις τας άνωτέρας και άνωτάτας σχολάς έξ όλων των άλλων γυμνασίων της χώρας μας. Το αυτομα τον εύφημ Κρητικόν λαόν αλλά και τους διδάσκοντας καθηγητάς ως και τον προϊστάμενον της έν Κρήτη Μέσης 'Εκπαιδεύσεως, ολίγους μετά ζήλου και πατρικού ενδιαφέροντος παρακολουθοθν έκ του πλησίον και έλέγχουν την πρόδοθν των χιλιάδων τροφίμων των Γυμνασίων της Κρήτης.

ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΟΥΝ άκόμη τον Μάιον δύο τεύχη του περιοδικού μας. 'Επιστώμεν την προσοχήν των συνεργατών μας δια τας συνεργασίας που θά μας άποστέλλου να είναι μόνοι έπικαιροί πλέον και σύντομοι. Οι δε άνταποκριτάι μας να φροντίσουν από τώρα δια την τακτοποίησιν και έξόφλησιν των λογαριασμών των. 'Όλη της ή προσπάθεια να στραφή εις την είσπραξίν των όφειλών. Το περιοδικόν δ.α να είναι συνεπές εις την τακτικήν του ανά δεκαπενθήμερον κυκλοφορίαν έχει καταχρεωθή και το αυτο πρέπει να το λάβουν δλοι οι φίλοι και ανενεργάι μας. Δεν φανταζόμεθα ότι θά ύπόσχη μαθητή ή μαθητής στην Κρήτη ο όποιος να μη ένθουσάζεται και να μην υπερηφανεύεται δια το περιοδικόν του το όποιον έξ χρόνια τώρα του είναι ο τακτικός δικαιετήμερος σύντροφος.

ΘΕΛΟΜΕ να μας γράψετε τας κρίσεις σας δια το περιοδικόν και την κυκλοφορίαν του εις το γυμνάσιόν σας την έπιδρασίν του και την ώφέλειάν του, δια την τελικήν μας έτησίαν έκθεσιν.

'Ηλίχνησις των Γυμνασίων μας

ΒΟΥΚΟΛΙΩΝ

Δια της άόκνου προσπάθει-ας του καθηγητού μας κ. 'Αθα-

νασίου Κωνσταντοπούλου προετοιμάσθη και έδόθη θεατρική σχολική παράστασις την 25ην Μαρτίου υπό των μαθητών κύριως της Ε' και Δ' τάξεως. Το έργον «Μεσολόγγι άθάνατο» παρουσιάσθη ώραιότατα και έκανοποίησε άπολύτως τους θεατάς. 'Ενα έπικαιρο έπίσης της Κύπρου συνείνησε πολύ, καθώς έπηση και ή «ωμωδία προεκάλεσε γέλια μέχρι δακρύων. Τα είσπραχθέντα χρήματα διετέθησαν δια την άνέγερσιν σχολικού διδασκασίου. 'Αξιζει κάθε έπαινος εις τον φιλοπρόδοθν καθηγητήν μας κ. Κωνσταντόπουλον. Τας πρώινάς ώρας της ίδίας ήμέρας οι μαθητάι του Γυμνασίου μας άφοδ παρήλασαν πρό των έπισήμων έόρτησαν την έθνικήν έπέτειον με χορούς και άπαγγελίας πατριωτικών ποιημάτων, εις την πλατείαν της κωμοπόλεως. 'Εκτός των δύο παραστάσεων της Δευτέρας, την Τετάρτην της ίδίας έβδομάδος έδόθη και τρίτη θεατρική παράστασις, προς χάριν των Δημοτικών σχολείων, των γύρω χωριών. **ΦΥΤΡΑΚΗΣ ΧΑΡΑΛ.** 'Ανταποκριτής Γυμν. Βουκολιών **ΚΟΛΥΜΒ. ΡΙΟΥ**

'Όπως και κάθε χρόνον ή έθνική έορτή της 25ης Μαρτίου έωριάσθηκε από το Γυμνάσιόν μας μεγαλοπρεπώς. 'Ός προς την παρέλασιν έχομε να επιδείξωμεν έπιτυχίαν. 'Εκείνο όμως που έτίμησε το Γυμνάσιόν μας, τους κ.κ. καθηγητάς μας και έμεις, ήσαν τα ώραια σχολικά πατριωτικά έργα τα όποια άνεβάσαμε επί της σχολικής μας σκηνής. 'Επείχθησαν όλα με μέγαλή έπιτυχία, και οι πολυπληθείς θεατάι μας έμειναν κατ' ένθουσιασμένοι. 'Όλοι οι μαθητάι οι όποιοι έλάβαμε μέρος στην έορτή αυτή, εύχαριστούμε θερμώς τους οργανωτάς αυτής κ. Κυρμπιζάκη, και δεσφίδα Παπαθεωδωρίδου, καθώς και τον διευθυντήν του Γυμνασίου μας κ' Φαλδαμην.

ΣΤΕΛ ΚΟΥΚΟΥΒΙΤΑΚΗΣ
ΓΙΩΡ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ
Κολυμβάρι